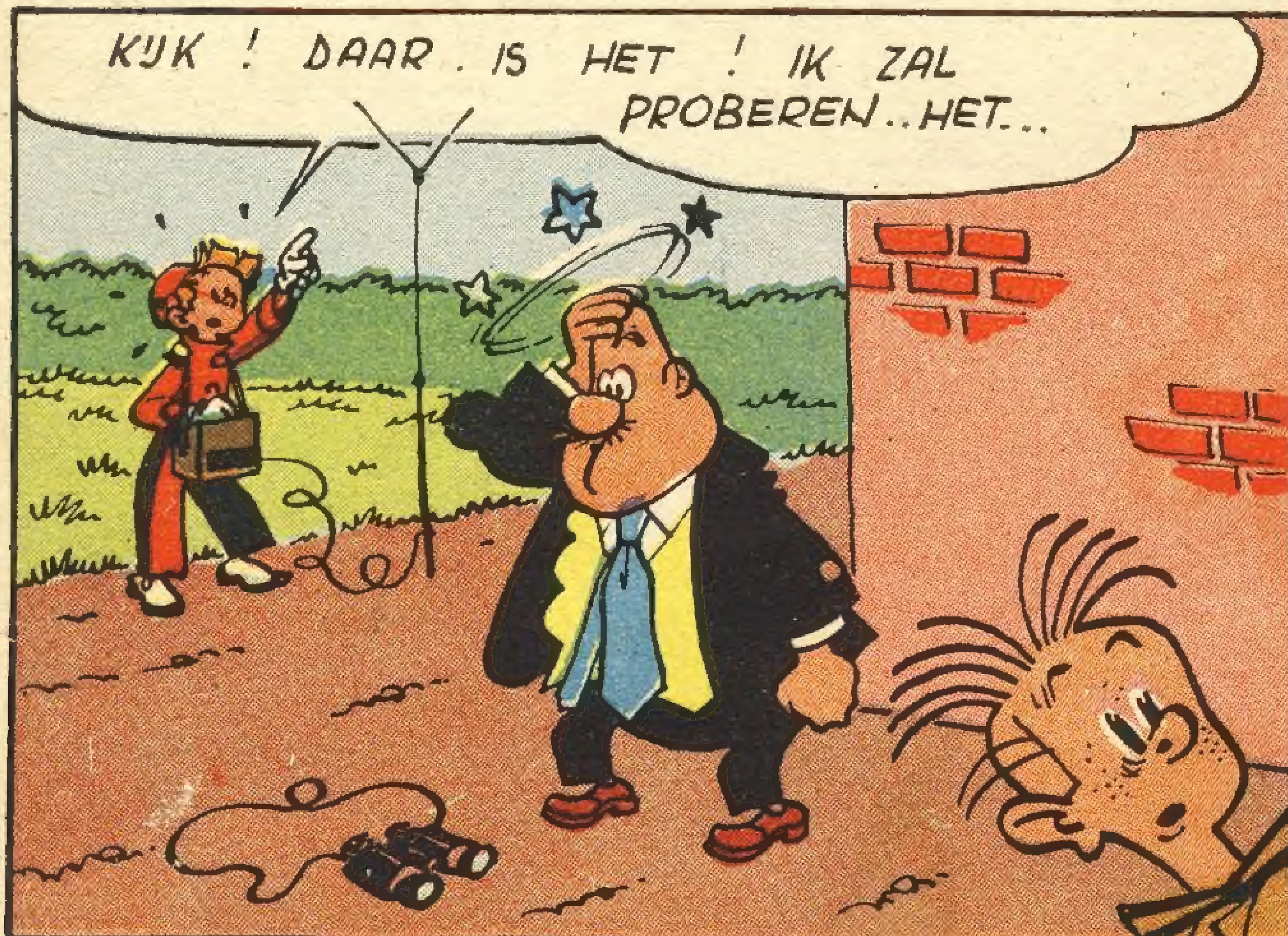
WEEKBLAD

4 frank per nummer.

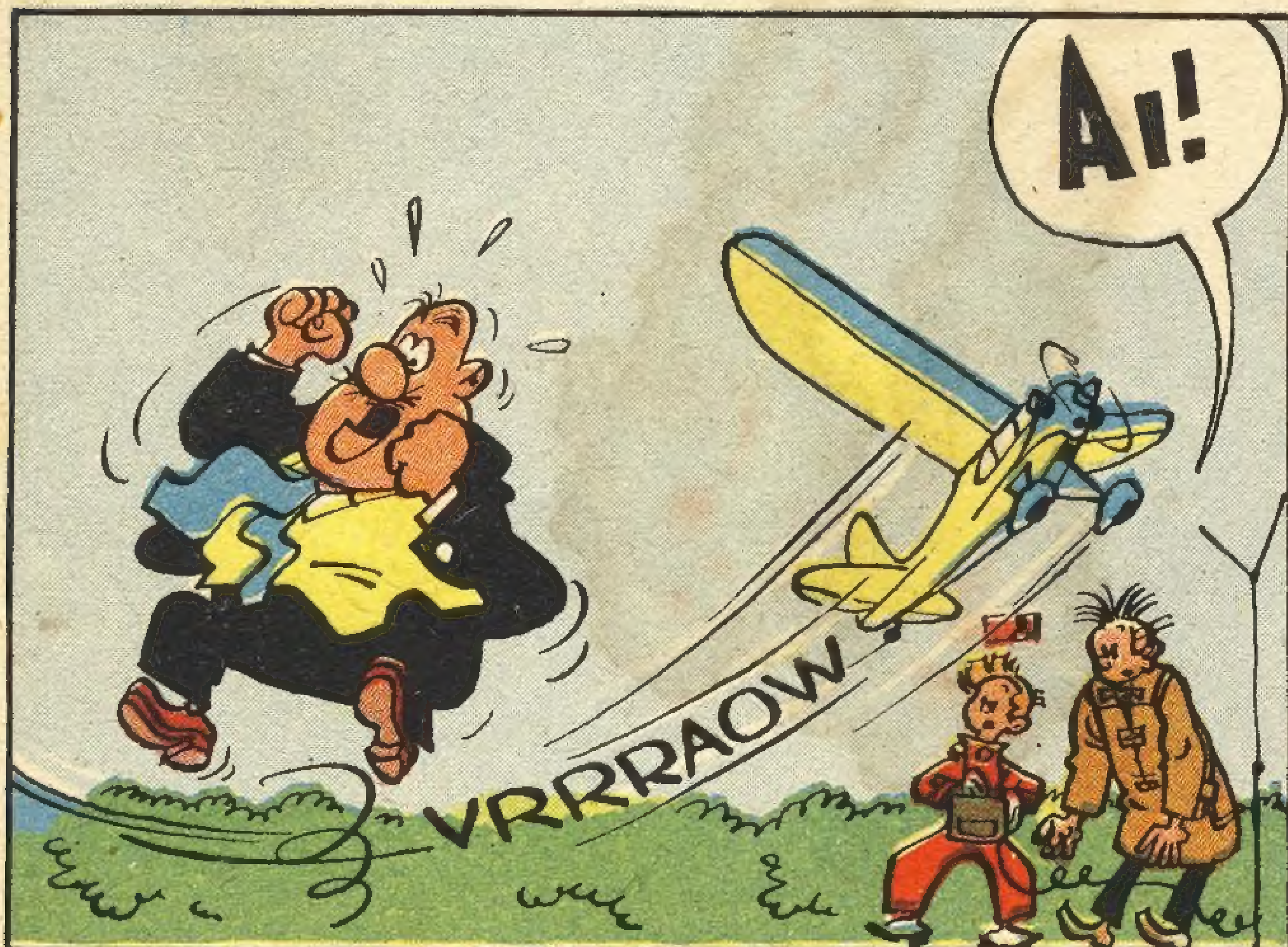

ROBBEDOES

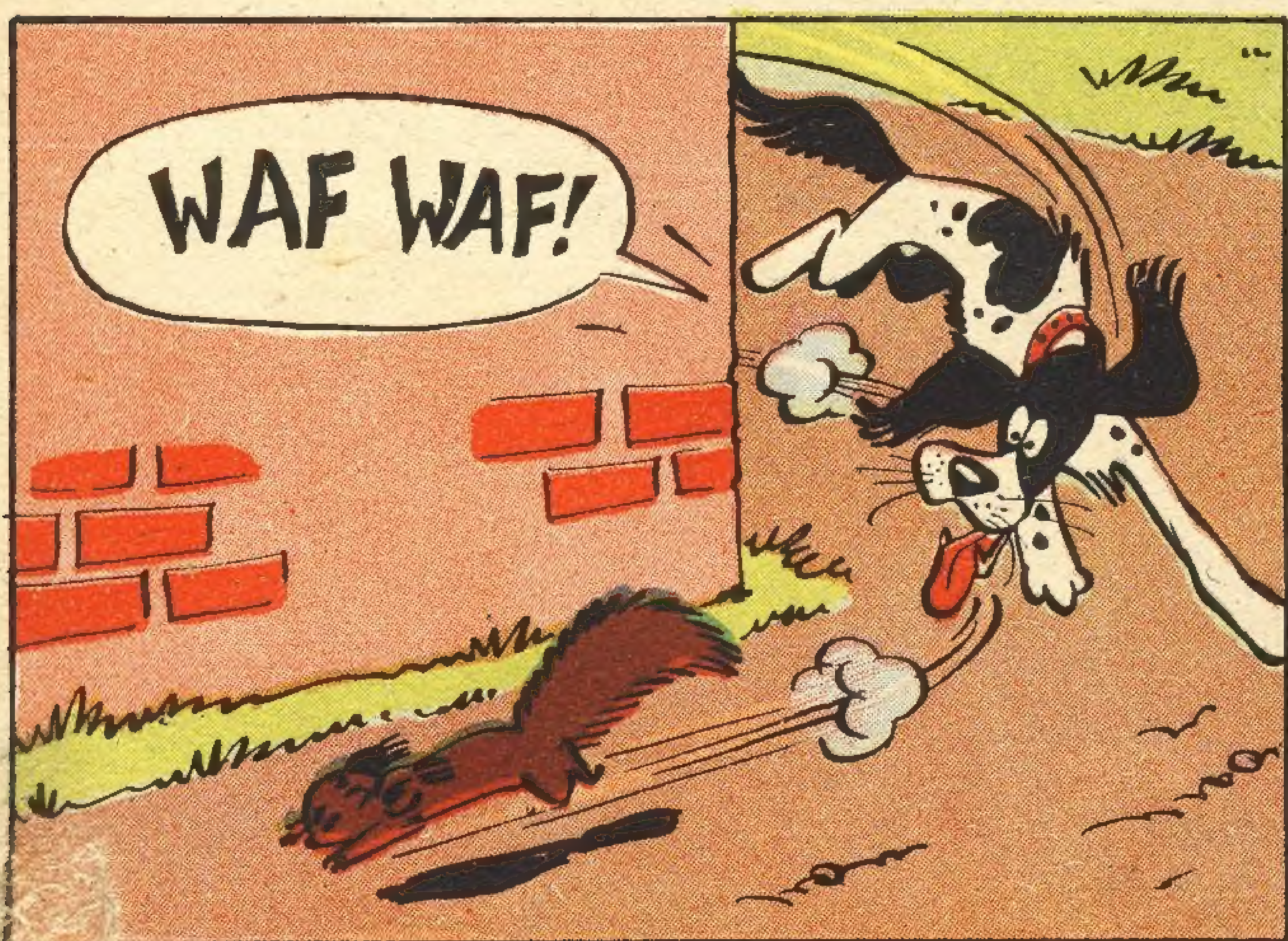
12e JAARGANG. — Nr. 542. — 17 AUGUSTUS 1950. — 24 BLZ.

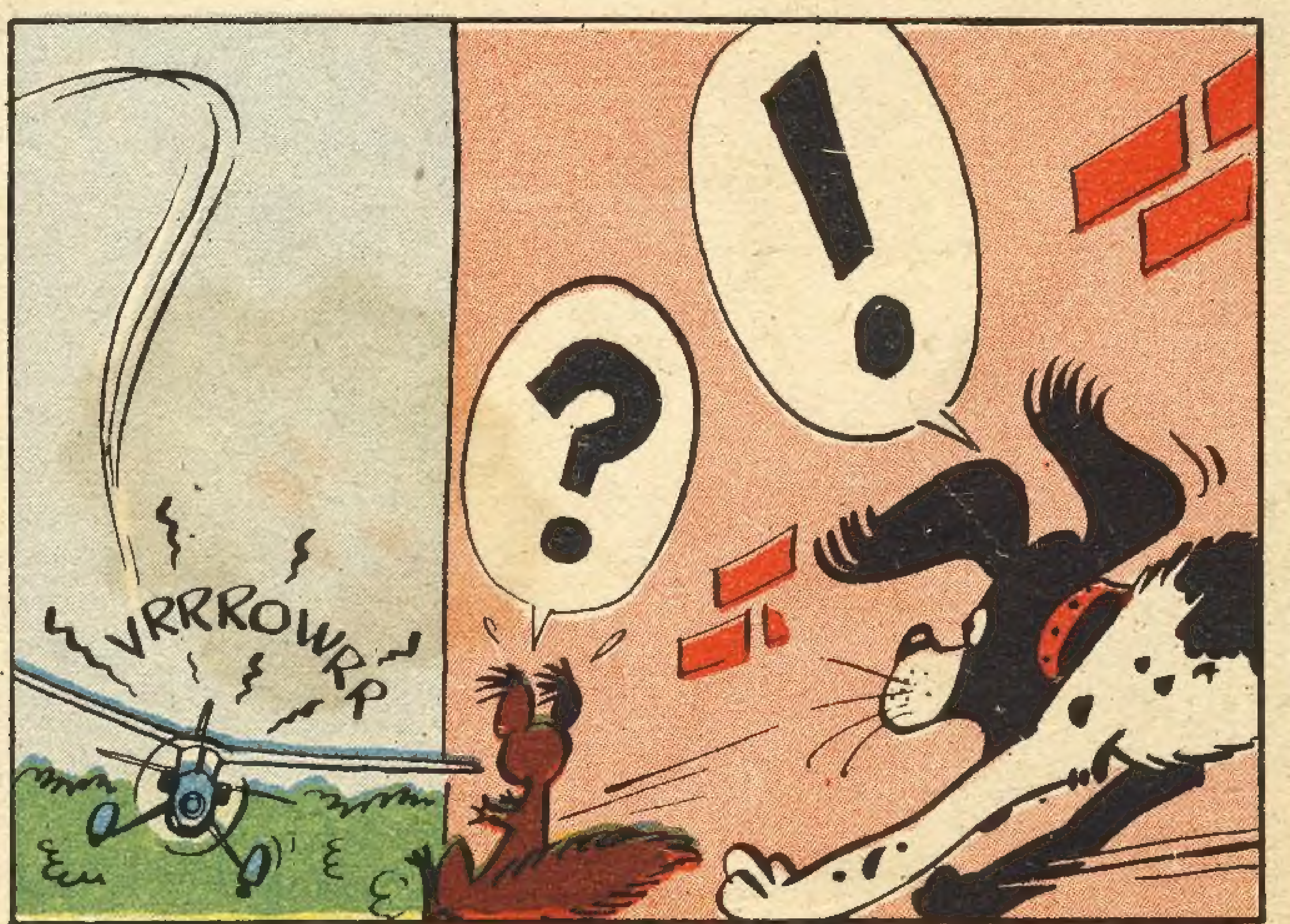

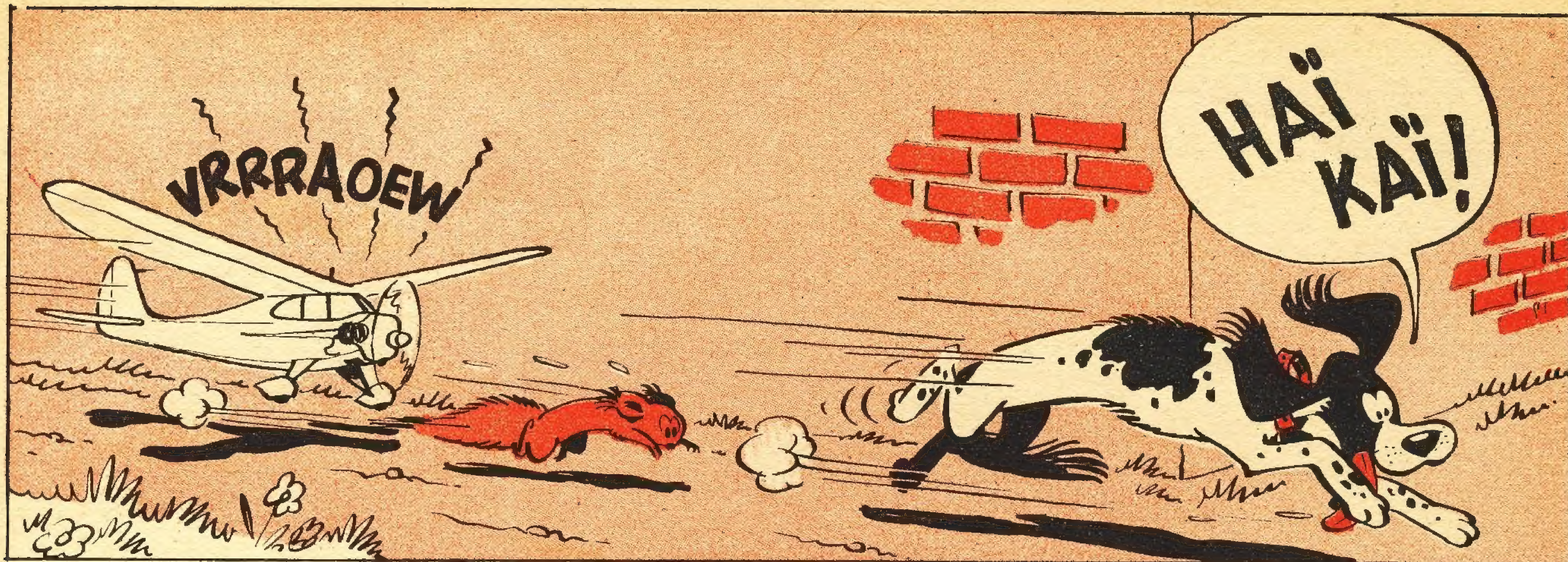

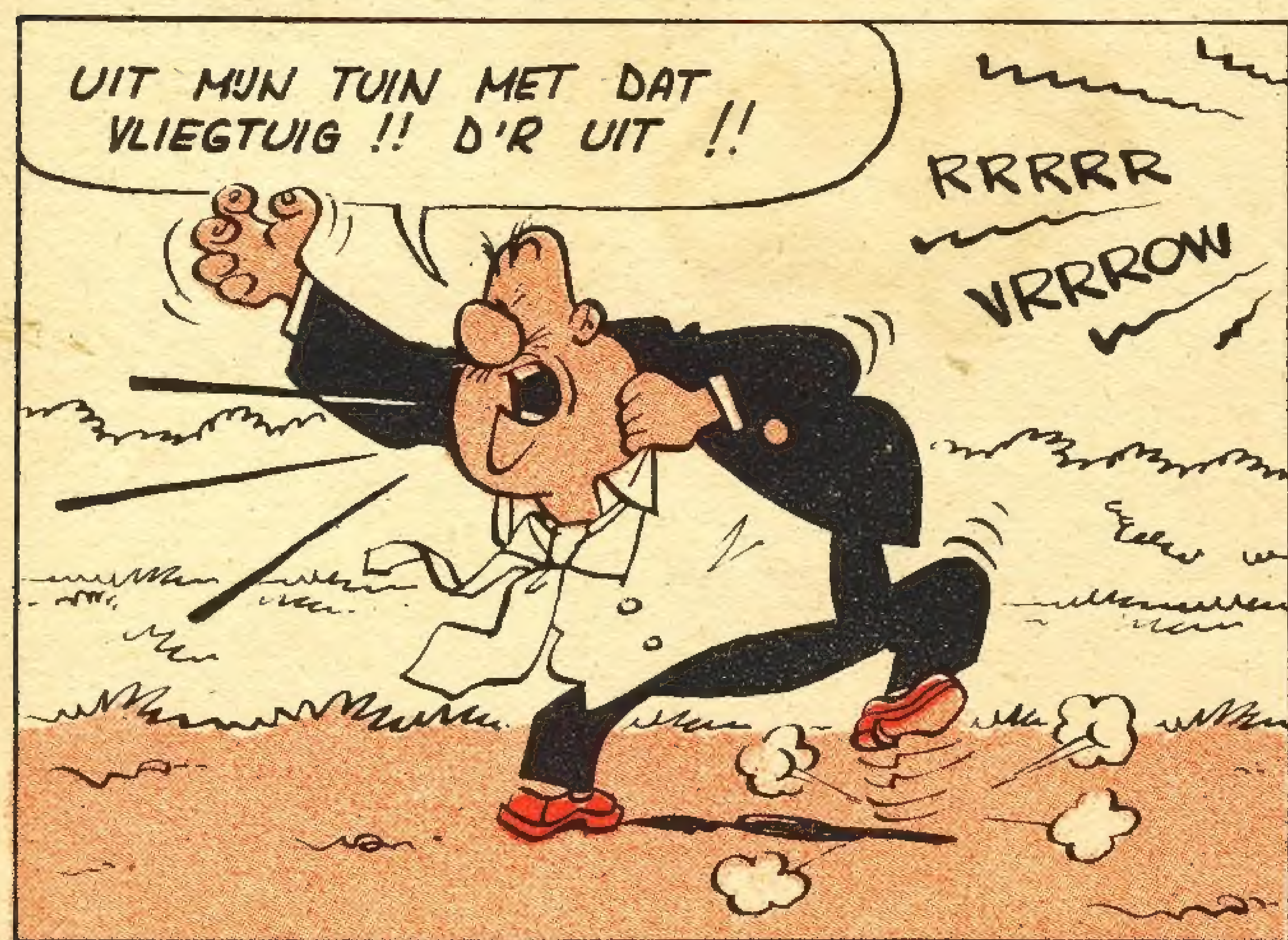

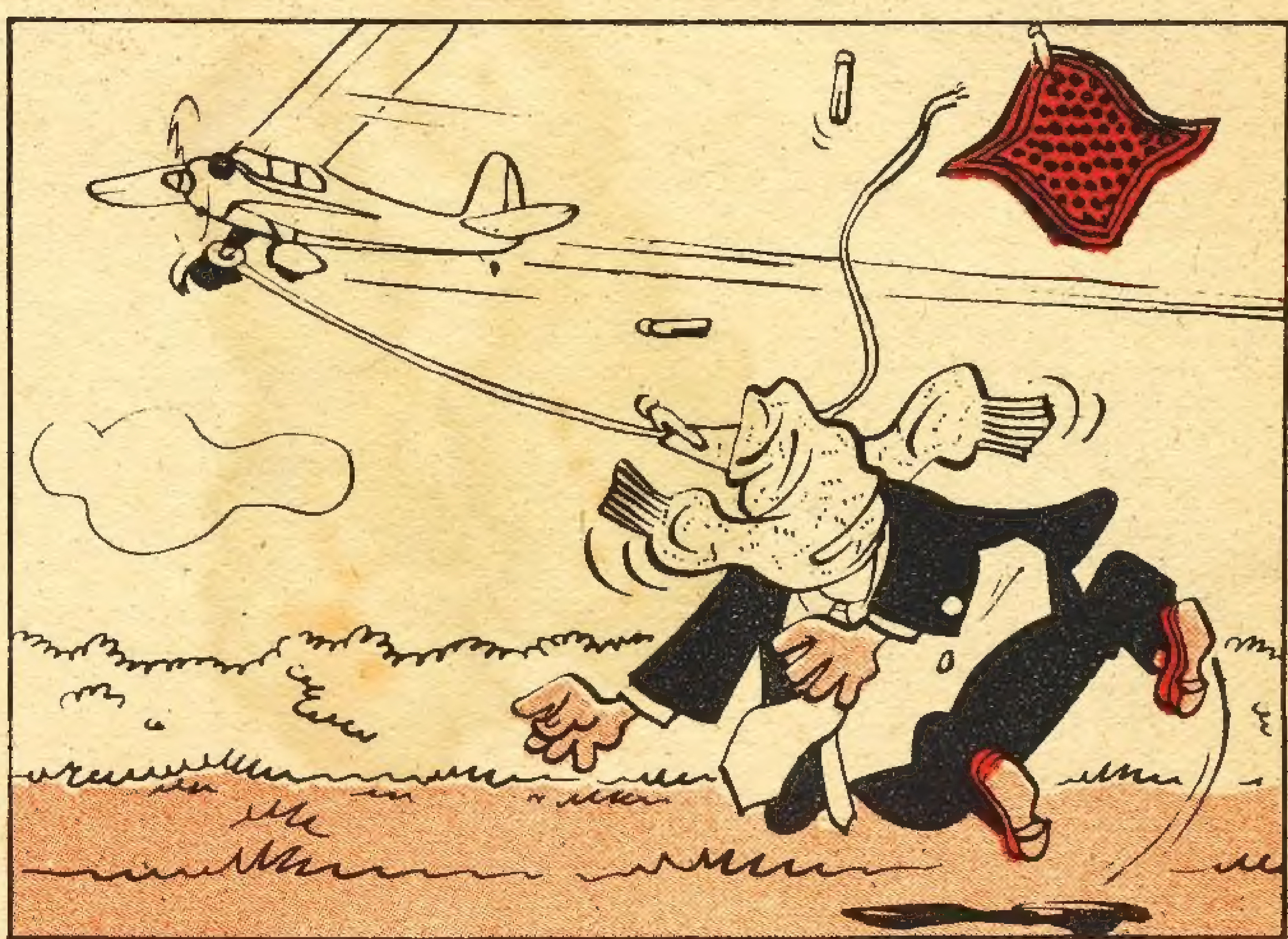

VRRRAOEW
HAÏ KAÏ!

DUIVEKATERS! DIE DOMME BEESTEN HEBBEN DE LANDING DOEN MISLUKKEN!
PAS OP! DE... DE WASLIJN!

VRROEP

UIT MIJN TUIN MET DAT VLIEGTUIG !! D'R UIT !!
RRRRR
VRRROW

JE SPEELT HET NOOIT KLAAR, ROBBEDOES. KOM! LAAT MIJ HET DOEN!
LAAT ME MET RUST, KWABBERNOOT!

?
WAAR IS HET DING NU?.. ZIE JE WEL, SLIMMERIK! HOE MOETEN WE DAT DING NU TERUGVINDEN!
9

EEN GROTE HEEFT NIET ZELDEN DE HULP VAN EEN KLEINE NODIG. BIJVOORBEELD, WAT ZOU ROBBEDOES ZONDER MIJ BEGINNEN ?... MAAR EEN KLEINE HEEFT NOG VAKER EEN GROTE NODIG. ZO ZOUDEN WE HET ONDER ANDERE MOEILIJK KUNNEN STELLEN ZONDER DE ANTILLENZEE. JE MOET NIET ZO VREEMD OPKIJKEN! HET IS DE ZUIVERE WAARHEID. ZONDER DE ANTILLENZEE ZOUDEN WE ALLEMAAL IN LAPLAND ZITTEN. DIE INDRUK ZOUDEN WE ALTHANS HEBBEN. LEES GAUW HET ARTIKEL "WAS ER GEEN ANTILLENZEE!" EN DAN ZAL JE HET BEGRIJPEN !

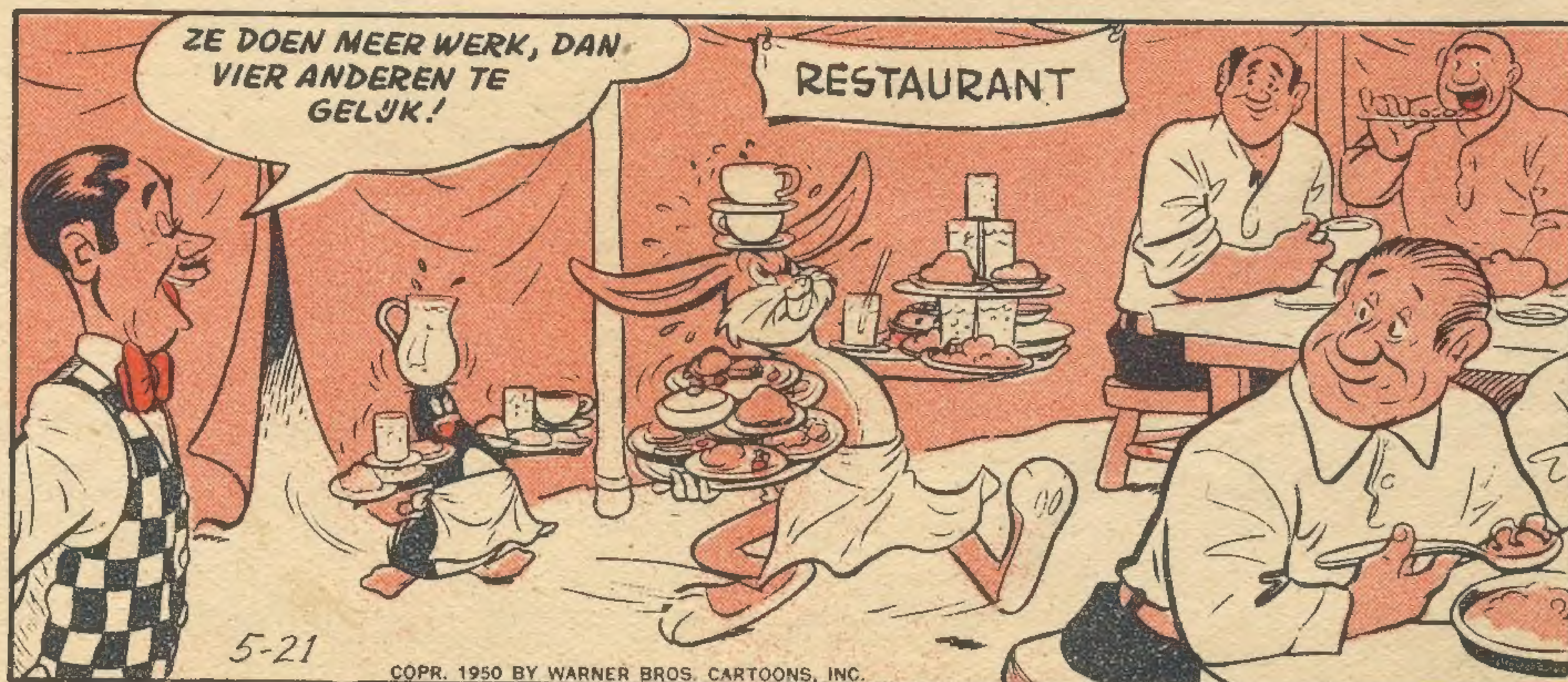

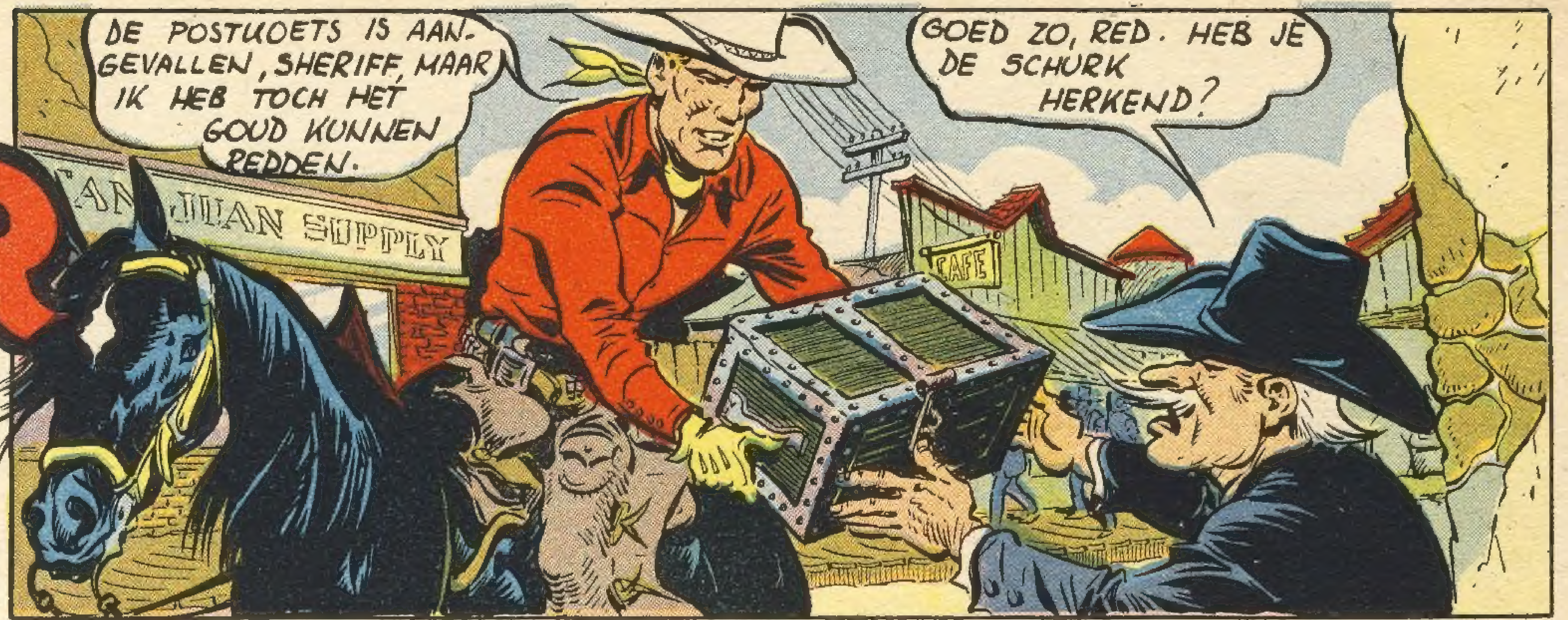

5-21

RED RYDER

by Fred Harman

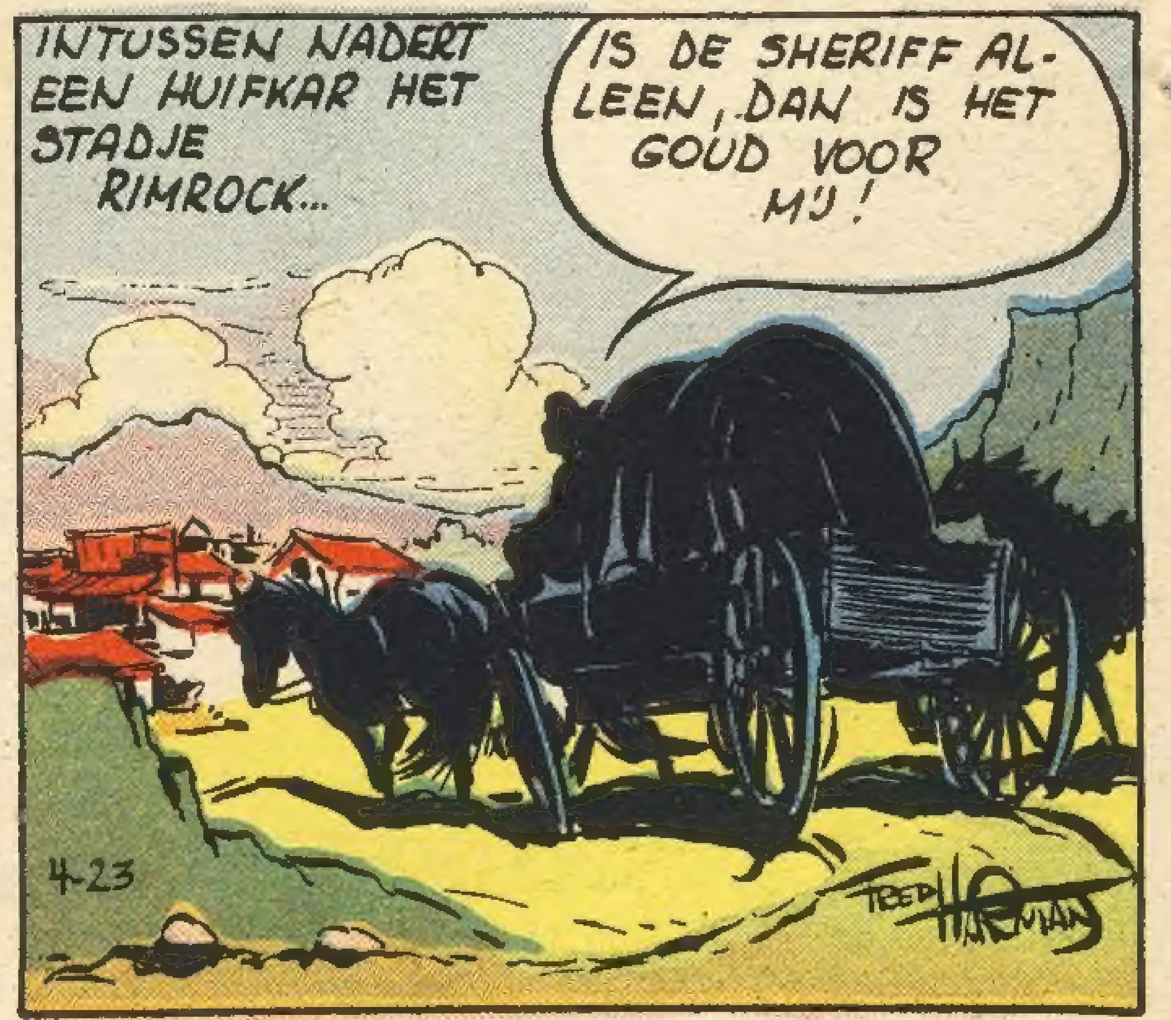

VREEMDE GEBRUIKEN

SPIJKERS IN DE GROND

Als een Baïga ooit in een van onze grote steden kwam en daar de grote koperen spijkers op de drukke verkeerspunten zag, zou hij zeker denken, dat we hier vaak last hebben van aardbevingen.

Want de Baïga's, een primitieve Indische volksstam, houden er een erg vermakelijk gebruik op na. Na elke aardbeving — en hun grondgebied gaat nogal dikwijls aan het beven — slaan ze lange spijkers in de grond, opdat de aarde weer vast zou liggen.

Daarom zal het een Baïga helemaal niet verwonderen, dat de straten te Antwerpen, Brussel of Amsterdam goed « vastgespijkerd » zitten.

DE RODE VLEUGEL EN DE MALEISE KRIS

(40)

KORTE SAMENVATTING. — In de baai van Along wordt de jonk van de Maleise Kris overrompeld. Sangar is de enige overlevende van de bende. In een sampan wordt hij naar het hoofdkwartier van de geheime sekte van de Rose Olifant gebracht ; hij brengt de aanvoerder om het leven en neemt zijn plaats in. De strijd tegen de Rode Vleugel is in een nieuwe faze getreden. De Rode Vleugel keert naar Hanoi terug. Karel komt een Kris op het spoor, die temidden een vloot bootjes verdwijnt. Karel volgt hem, maar wordt door de handlangers van de Chinees overrompeld en naar de grotten van de Sekte van de Rose Olifant gebracht. Men wil hem dwingen de Grote Baas in een hinderlaag te lokken. Hij geeft echter niet toe.

De man, die over hem gebogen stond, vroeg ruw :

— Wat heb je de sekte van de Rose Olifant misdaan ?

Karel keek hem niet begrijpend aan en schudde z'n hoofd.

De mandarijn vroeg :

— Wie ben je ?

— Ik ben Karel, lid van de Rode Vleugel

Er kwam een begrijpende glans in de ogen van de man

— Ha, de Rode Vleugel ! De vereniging die Sangar opspoort.

— Juist, zei Karel

De mandarijn draaide zich nu naar de beulen en stelde hen enkele vragen Diep gebogen antwoordden ze en wezen naar de deur van het heiligdom.

De mandarijn draaide zich weer naar Karel en schudde z'n hoofd

— Ik begrijp er niets van Sinds jaren heeft de sekte van de Rose Olifant de foltering afgeschaft. Alleen als er onder ons een verrader gevonden wordt, krijgt hij zijn verdiende straf Maar jij was toch geen lid van de Rose Olifant, jij blanke hond ?

Karel deed maar alsof hij de belediging niet hoorde. Dat vond hij in de gegeven omstandigheden diplomatischer.

— Ik ben nooit lid geweest van de Rose Olifant zei hij.

Plotseling klonk een stem :

— Wie heeft mijn bevelen overtreden ?

Mandarijn Kong was uit zijn prive-appartement gekomen en stond nu middenin de tempel

De blauwe mandarijn draaide zich naar hem boog drie keer en de klank van zijn stem zakte onmiddellijk enkele tonen

— O hooggeroemde en doorluchtige vader van de Rose Olifant, zei hij, ik vraag u nederig om vergiffenis voor mijn stoutmoedigheid, maar ik was verrast te zien dat de regelen van onze sekte door die beulen met de voeten werden getreden

— Ze hebben op mijn bevel gehandeld, zei Mandarijn Kong kort.

De blauwe mandarijn zag er ontsteld en verbaasd uit

Karel lag naar het toneeltje te kijken alsof hij er niets mee te maken had De geschiedenis met de slangen had hem diep geschokt en hij was z'n angst nog altijd niet te boven Hij begreep dan ook maar half, waarover de twee mannen het hadden

— Nochtans, de Zes Verdedigers hebben het besluit genomen

Mandarijn Kong richtte zich hoog op en zei kort :

— Mijn bevelen moeten uitgevoerd worden en wee hem, die het niet doet.

De blauwe mandarijn week een pas achteruit en zijn gebaren werden traag en omzichtig Hij scheen een ogenblik na te denken Hij tastte in een van zijn lange mouwen en haalde er een ivoren staafje uit te voorschijn

Hij ging naar de gele mandarijn toe, boog diep en stak het ivoren stokje naar hem uit.

— Aanvaard dan, o Mandarijn Kong, deze blijk van z'n onderwerping, sprak hij.

De gele mandarijn nam het ivoren staafje aan, stak het in z'n mouw en antwoordde met een kort knikje.

— Ik aanvaard het, maar laat dit de laatste keer zijn, dat u in opstand komt tegen mijn bevelen.

Maar toen vloog de blauwe mandarijn plotseling uit :

— Jij bent Mandarijn Kong niet ! Je bent de chef van de sekte van de Rose Olifant niet !

Hij draaide zich naar de bewakers en riep :

— Grijpt hem vast, neemt hem gevangen ! Het is een bedrieger, die de plaats van de mandarijn heeft ingenomen !

De gele mandarijn deinsde enkele passen achteruit. Zijn ogen schoten vuur en hij keek de wachters dreigend aan.

— Wie een hand uitsteekt naar de gele mandarijn zal een verschrikkelijke dood sterven. Ik beveel u, de blauwe mandarijn gevangen te nemen, die opgestaan is tegen mijn gezag.

De Chinezen aarzelden. Ze hadden eerst een pas gezet in de richting van de gele mandarijn, maar nu draaiden ze zich naar de blauwe mandarijn. Deze begreep onmiddellijk de situatie en legde vlug uit :

— Je bent een bedrieger, want de regels van de sekte eisen, dat iedereen zich onderwerpt aan de besluiten der Zes Verdedigers. Jij treedt ze met de voeten. De regels eisen ook, dat, als iemand je een ivoren staafje aanbiedt, je het alleen even aanraakt. Dat is ons herkenningsteken. Jij kende het niet, je hebt het staafje in je mouw gestopt en bijgevolg ben je een bedrieger.

Deze keer waren de wachters overtuigd. Ze vlogen op de gele mandarijn toe. Doch deze haalde een zware Colt uit z'n mouw De mannen deinsden achteruit.

— De eerste, die een voet verzet, is een lijk !

Doch de blauwe mandarijn begreep, dat hij snel moest handelen. Hij greep een aarden pot vast, die vlakbij hem stond, en smeet hem naar het hoofd van de gele mandarinj. Deze bukte zich, doch te laat. De slag verdoofde hem even en bij het bukken verloor hij zijn kap. En in de tempel galmde een schreeuw :

— Sangar, de Maleise Kris ! Jij hebt dus de plaats van Mandarijn Kong ingenomen !

Sangar kwam langzaam overeind en aangezien hij zich niet erg veilig voelde, deinsde hij achteruit in de richting van z'n appartement.

— Wat heb je gedaan met Mandarijn Kong, Sangar ?

De Maleise Kris lachte honend en zei :

— Hij is vertrokken naar een betere wereld. En hij heeft mij niet zoveel last veroorzaakt als jullie, m'n duifjes. Hij heeft alleen een diepe zucht geslaakt.

De blauwe mandarijn stortte zich op Sangar en deze schoot. Karel zag de Chinees in elkaar zakken. Gebruik makend van de verrassing, rukte Sangar de deur open en verdween.

Gedurende enkele ogenblikken heerste er enige verwarring in de tempel. Een paar wachten waren versterking gaan halen, terwijl de anderen zich over de blauwe mandarijn bogen, die in z'n arm een hevig bloedende wonde had. Gevaarlijk scheen hij echter niet gekwetst te zijn. Hij deelde vlug enkele bevelen uit en hoewel Karel hun taal niet verstond, begreep hij wel, dat hij het heiligdom van mandarijn Kong liet omsingelen.

Karel, die nog altijd op de stenen tafel lag, waren ze helemaal vergeten. Doch in vergelijking met de situatie van zo even, betekenden de laatste gebeurtenissen een hele opluchting voor hem. Het begon er voor hem wat rooskleuriger uit te zien.

In een der gangen klonk plotseling het geknetter van een mitraillette. Hij hoorde gegil en gejammer van stervenden en gekwetsten, dan een nieuw salvo en dan verdubbeld geschreeuw.

Karel begreep, dat de Maleise Kris een uitval had gedaan en, gewapend met zijn mitraillette, dwars door de linie van z'n belegeraars gebroken was. Hij vluchtte nu waarschijnlijk door de onderaardse gangen van het eiland.

De geluiden van het gevecht verwijderden zich snel. Nog wat geratel, enkele revolverschoten en dan stierven alle geluiden uit.

Karel was nu heel alleen in de reusachtige tempel. Hij luisterde scherp en tuurde intussen naar de grote Boeddha, die, onbeweeglijk en ironisch, de spot scheen te drijven met al die menselijke drukte.

Wat later kwam de blauwe mandarijn de tempel binnen. Hij droeg zijn gewonde arm in een sjerp. De

De Grote Baas had zijn jongens bij elkaar geroepen.

touwen begonnen in Karels vlees te snijden en deden erg pijn. Toen de blauwe mandarijn bij hem kwam, protesteerde hij dan :

— Ik was dus een slachtoffer van de Maleise Kris. Waarom maakt u me dan niet los ?

De mandarijn deed een teken en de bewakers, die hem op de voet gevolgd waren, sneden de touwen door.

Langzaam kwam Karel overeind op de offertafel. Hij wreef zijn geschaafde ledematen. Intussen werd hij bezeten door een idee. Hij vroeg:

— En de Maleise Kris ? Heeft u hem gevangen genomen en hem onschadelijk gemaakt ?

De mandarijn schudde langzaam z'n hoofd :

— De Maleise Kris is erin geslaagd te ontsnappen. Maar zijn dagen zijn geteld. Alle leden van de sekte zijn op de been en we zullen geen rust kennen voor we hem gevonden hebben en hij zijn misdaad heeft uitgeboet.

— Heeft hij de gele mandarijn vermoord ?

— Ja, we hebben het lijk op een divan gevonden op de privé-appartementen van de mandarijn. De Maleise Kris heeft dus enkele dagen, vermomd als mandarijn Kong, de sekte van de Rose Olifant in handen gehad. Hij was het, die u heeft laten oplichten. De sekte van de Rose Olifant biedt u haar nederige verontschuldigingen aan over de onrechtvaardige behandeling, die u hier heeft ondergaan.

Karel schudde z'n hoofd.

— Heeft helemaal geen belang, o blauwe mandarijn. Uw komst heeft me gered en ik ben u eindeloos dankbaar.

De mandarijn boog en mompelde :

— Ik ben verheugd te vernemen, dat u onze verontschuldigingen aanvaardt. Niettemin vrees ik, dat u nog niet aan het einde bent van uw moeilijkheden.

— Hoezo ? vroeg Karel verbaasd. Ik ga naar de Grote Baas toe en we zetten een nieuwe achtervolging in tegen de Maleise Kris.

De mandarijn schudde z'n hoofd en zei langzaam :

— Het spijt me heel erg, maar u kent nu de geheimen van de Rose Olifant, u kent onze schuilplaats en u kent verschillende van onze herkenningstekens. Het zou te gevaarlijk voor ons zijn, u in vrijheid te stellen.

— Maar ik geef u m'n woord van eer, dat ik na m'n vertrek alles zal vergeten zijn.

— Ik heb vertrouwen in uw eerlijkheid en in de oprechtheid van uw bedoelingen. Ik heb over de Rode Vleugel horen vertellen Maar ik weet ook, dat geen enkel geheim veilig is onder de dwang van folteringen. We kunnen ons niet blootstellen aan zo'n gevaar.

— Maar dat is toch je reinste onzin ! Wat wil u dan met me doen ?

De blauwe mandarijn haalde z'n schouders op.

— We moeten de Zes Grote Verdedigers bij elkaar roepen en een nieuwe gele mandarijn benoemen als leider van de sekte. Hij en hij alleen zal over uw lot kunnen beslissen. In afwachting zullen we u zo goed mogelijk verzorgen, al uw wensen zullen bevelen voor ons zijn, doch u vrijlaten kunnen we niet.

Het lag in Karels karakter om de gebeurtenissen maar te aanvaarden, zoals ze zich voordeden en geen vergeefse opstand te plegen tegen het onvermijdelijke. Hij besloot, zich zo goed en zo kwaad als het ging naar de omstandigheden te schikken.

Hij maakte van z'n leventje het beste, wat er van te maken was. Hij praatte met zijn bewakers en vanaf de tweede dag reeds kreeg hij toelating om te gaan wandelen op de bovenste hoogvlakte van het eiland.

— De plateaux, had de blauwe mandarijn gezegd, steken meer dan negentig voet boven zee uit en zelfs als u een duikje beproefde, zouden onze sampans u gauw weer te pakken hebben. Ik kan u dus gerust m'n toestemming geven.

Karel mocht dus de onderaardse gangen en kamers verlaten en de blauwe hemel weerzien. Voor hem strekte zich, zover hij zien kon, de Baai van Along uit met haar rode rotseilandjes. En hij vroeg zich af, waar de Grote Baas en de andere jongens nu wel zouden zijn en wat voor plannen ze hadden .

HOOFDSTUK XXXIX

HET NET VAN DE RODE VLEUGEL

NU waren de jongens er zeker van, dat Karel verdwenen was. En ze hadden niet de minste hoop, hem in die drijvende stad nog ooit terug te vinden. De Rode Vleugel had, met behulp van de politie, alle sampans nog eens doorzocht, maar tevergeefs.

Dan had de Grote Baas z'n jongens bij elkaar geroepen en had voor hen de toestand als volgt samengevat :

— De Maleise Kris is ons dus nog eens ontsnapt en, wat erger is, hij heeft Karel ontvoerd. We kunnen dus niet rustig het ogenblik zitten afwachten, tot de een of de andere ons komt vertellen, dat hij de Kris hier of daar gezien heeft. We moeten onmiddellijk op zoek gaan en hem zo vlug mogelijk vinden, zo vlug mogelijk, voor hij de tijd heeft, Karel kwaad te doen.

— Maar hoe zullen we hem vinden ? We zijn z'n spoor totaal kwijt en de rotsen en rotseilanden van de Baai van Along zijn een echte hel. Je zou er verloren lopen als niets. Hoe kunnen we daar iemand gaan zoeken ? We kunnen evengoed een naald gaan zoeken in alle hooibergen van de wereld.

— Ik weet het, maar we zullen de taktiek van het net toepassen.

— Hoezo ?

— Ja, als een visser absoluut een bepaalde vis wil vangen, werpt hij een reusachtig net uit en sleept er heel de zone mee af, waar de vis huist. Vroeg of laat zwemt de vis in de mazen.

— Maar ik zie niet goed in, waaruit ons net bestaan zal.

— Het is nochtans eenvoudig. Wij zijn de mazen van het net. We zullen ons verspreiden over heel de streek rond Hanoï en we zullen alle voorbijgangers in de gaten houden. Als we de strategische punten bezet houden, is het bijna uitgesloten, dat iemand of iets ons zou voorbijglippen, hetzij een persoon, hetzij een persoon, hetzij een feitje, dat ons op een goed spoor brengt. We weten, dat de Maleise Kris ergens in de omgeving is en aangezien hij een gevangene onder z'n hoede heeft, kan hij zich niet gemakkelijk verplaatsen.

Dat was inderdaad de enige taktiek, die ze nog konden toepassen en de Grote Baas zorgde onmiddellijk voor de rolverdeling.

— Jij, Jan, blijft in het hotel en slaat de mensen gade, die door de hall lopen en luistert zoveel mogelijk hun gesprekken af. Blijf ook dicht bij de telefoon. We zullen ons regelmatig met jou in verbinding stellen, hetzij om te melden, wat we opgemerkt hebben, hetzij om ons terug te roepen, als een van ons een spoor gevonden heeft. Jij, Joe, houdt de sampans in het oog. Jij, Tsjeng, gaat je als koelie op het vliegveld installeren en slaat de reizigers gade. Henry zal met me meegaan om te zien, wat er langs de Baai van Along gebeurt.

— In orde, Baas. We zullen zwoegen tot we alle eilandjes hebben afgezocht.

De Grote Baas glimlachte geamuseerd.

— We zullen alle eilandjes niet afzoeken, maar we zullen er wel over vliegen.

— Heb je een vliegtuig gevonden ?

— Beter dan dat. Ik mag de helicopter van de politie gebruiken. We zullen dus op om het even welk eiland kunnen dalen, zonder landingsterrein.

Het was een uitstekend idee en vijf minuten later zag Tsjeng, die in de omgeving van het vliegveld rondlummelde als de eerste de beste koelie, de helicopter opstijgen en in de richting van de Baai van Along verdwijnen. Het net zou zich ver uitstrekken...

Jan ontving in het hotel regelmatig berichten.

— Niets te melden, ouwe jongen ?

— Nee, en jij ?

— Niets.

— Veel geluk !

— Insgelijks.

Twee keer stelde de helicopter zich door middel van de draadloze in verbinding met het politiebureau en twee keer belde het politiebureau Jan op om te melden, dat alles nog in orde was. Een trage stem, aan het ander eind van de draad zei dan :

— Mededeling van helicopter B.3. Boodschap van de Grote Baas aan de Rode Vleugel. Niets te melden.

— Dank u.

Jan bracht de boodschappen stipt aan de anderen over, zodat iedereen van elkaar wist, wat ze deden. Tussendoor liep hij in de hall, bestudeerde gezichten en keek vooral naar de armen.

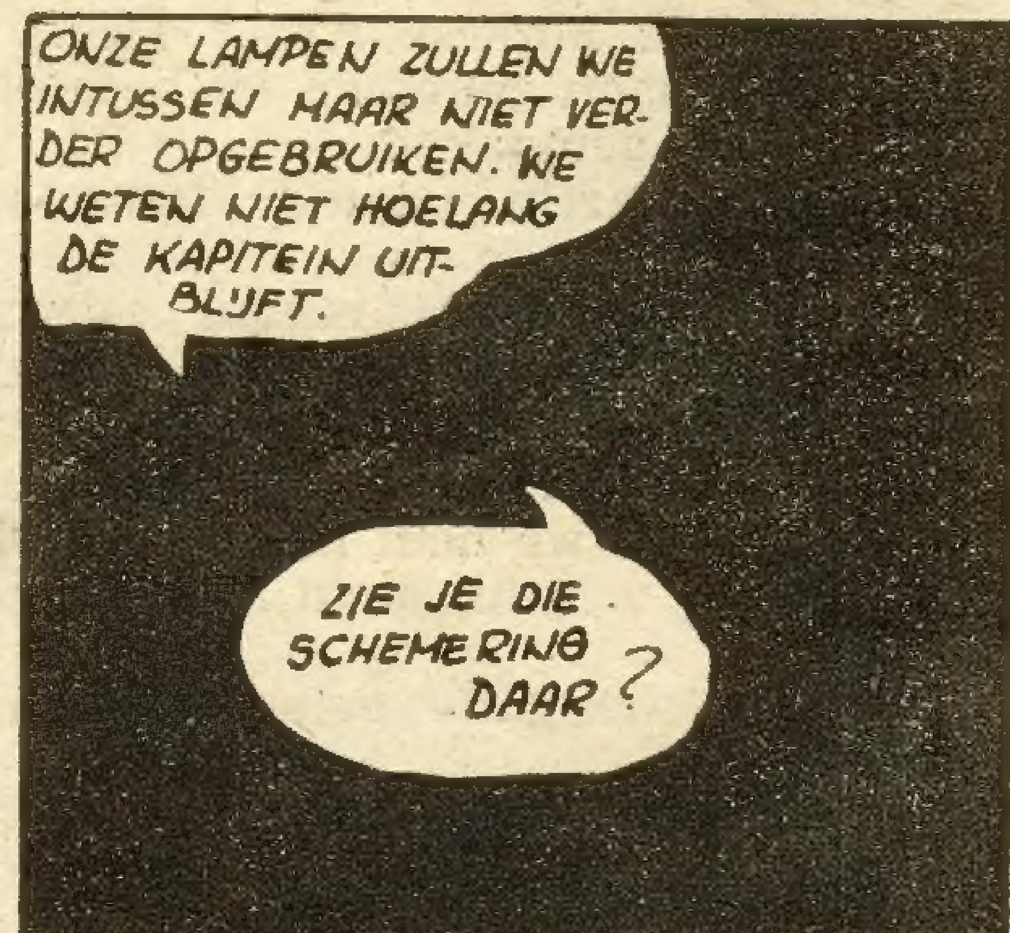
(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

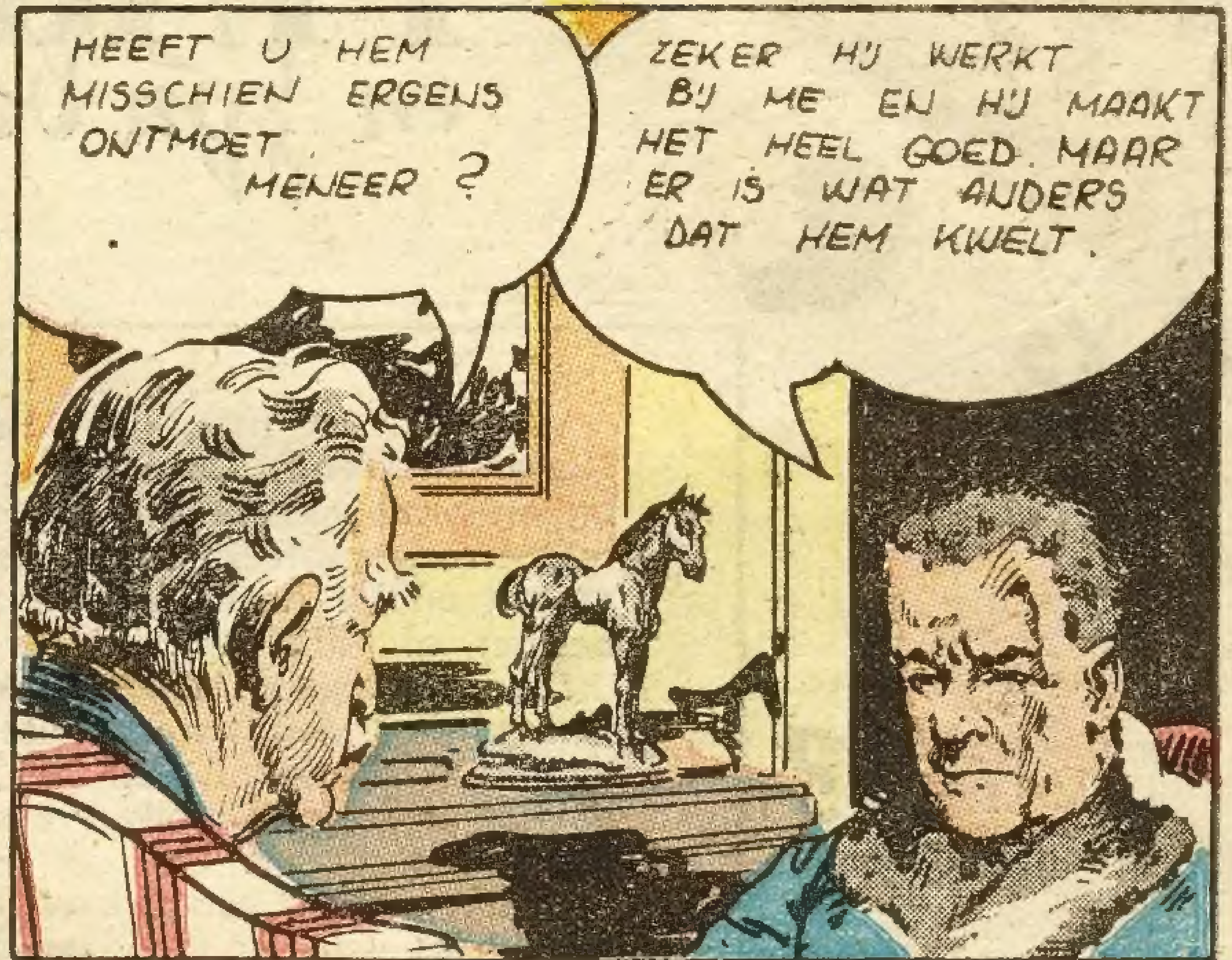

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

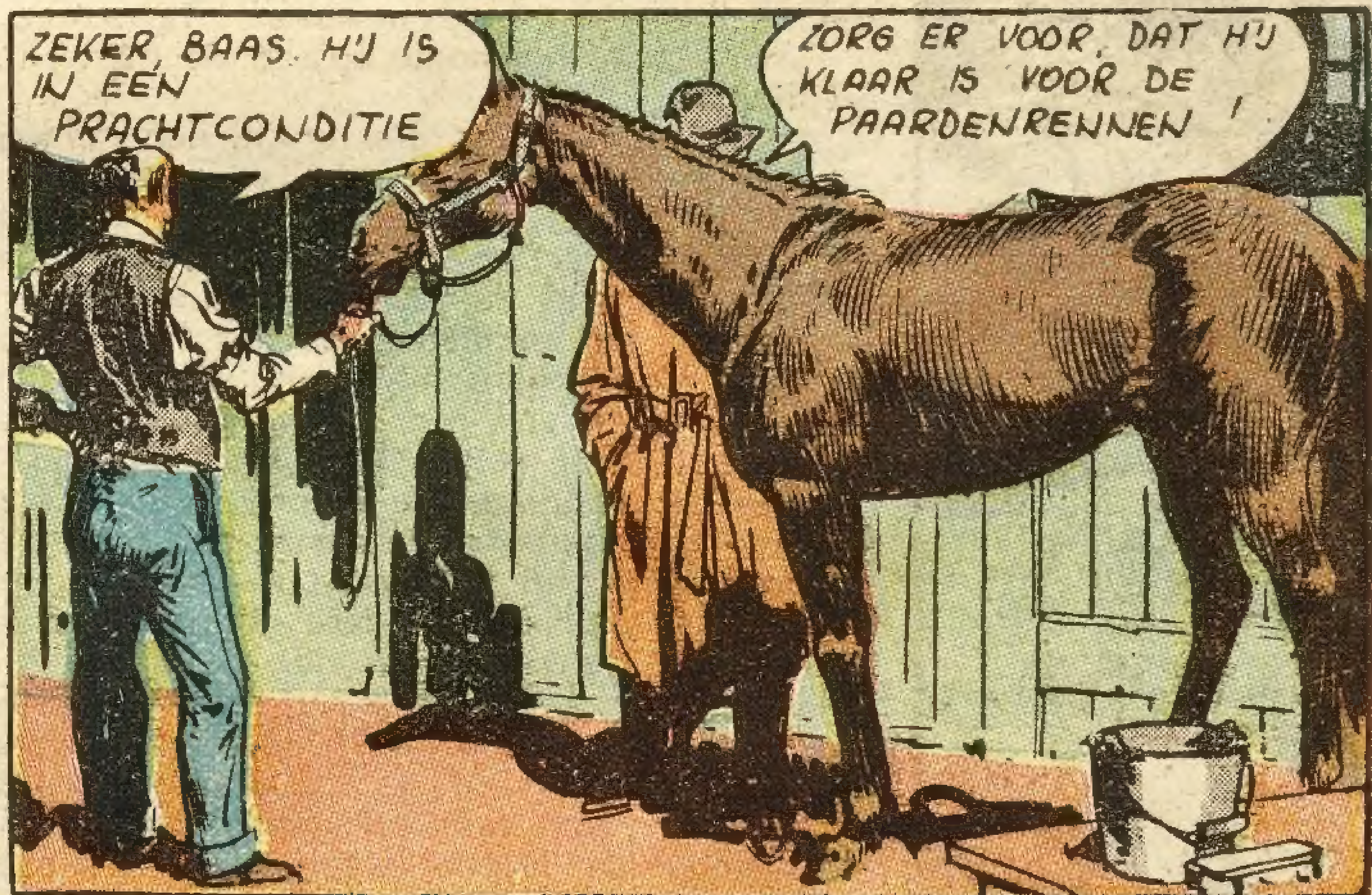

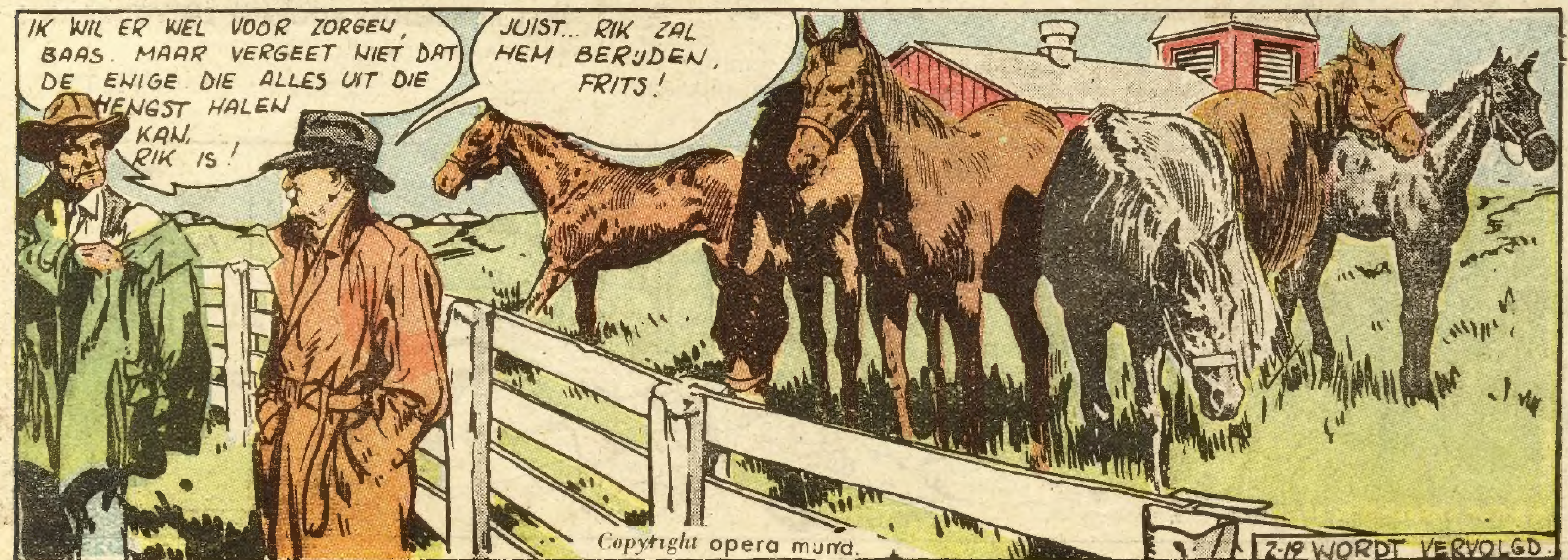

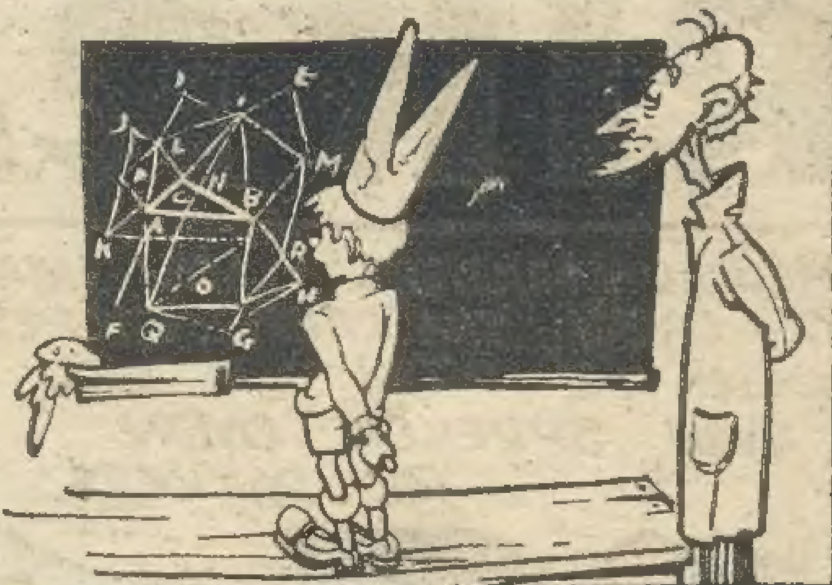

PYTAGORAS en zijn beroemde STELLING

Wie kent ze niet, deze heerlijkheid uit het studentenleven? De stelling van Pythagoras, bijgenaamd het ezelsbruggetje... Eeuwenlang hebben de professoren er de jeugd mee vermaakt en tot het einde der tijden zal dit gebeuren, of jullie het zich nu betreuren of niet.

Die Pythagoras, **ADEMS VAN DE F. F. T.** was anders een rare snuiter. Hij werd omstreeks 570 voor J.-Chr. te Samos geboren en bestudeerde, gelijk elke verstandige Griek die zich respecteerde, al de filosofische stelsels van zijn tijd, en van zijn voorgangers. Hij moet daar heel wat mans in geweest zijn, want al spoedig bedacht hij zijn eigen wijsbegeerte en zelfs zijn eigen godsdienst! Pythagoras wist zich vooral getroffen door de schone harmonie die er in de natuur, in het leven, in heel de schepping heersen. Het heelal, leeraarde hij, want hij had natuurlijk een stel leerlingen, zoals we aanstonds zullen zien, is van de godheid vervuld en wordt door haar bezield en bestuurd. De mens krijgt een flauw begrip van de heerlijkheid der eeuwigheid, wanneer hij zich van zinnelijke genietingen weet te onthouden om vervolgens op te gaan in de... muziek, die hem voor het onstoffelijke vatbaar maakt. Pythagoras had een grote liefde en eerbied voor de muziek. Volgens hem waren al de hemellichamen bezielde wezens die in voortdurende beweging zijn, hierdoor ontstaat er een prachtige melodie, aldus altijd Pythagoras, die wij echter niet meer horen omdat wij er aan gewoon geraakt zijn!

Overal ontdekte de geleerde en edele man die wondere harmonie en in al zijn denken en doen streefde hij er naar harmonie tot stand te brengen of te bewaren: harmonie in de mens zelf, harmonie tussen de mensen onderling.

Pythagoras was niet enkel een denker maar een man van de daad. Te Croton (in Zuid-Italië), waar hij woonde, richtte hij een soort van klooster op: de Pythagoreise Bond, die als doel had de jeugd streng en sober op te voeden tot idealisten. Luister hoe hij te werk ging: 's morgens stond men vroeg op om onder het zingen van mooie hymnen naar buiten te treden en de zon te begroeten. Daarna, zonder eten, aanhoorden de leerlingen de diepzinnige en wijze lessen van de meester, gedurende dewelke hij zijn beroemde « stellingen » uiteenzette en al zijn andere stokpaardjes bereed. Daarna denken jullie dat er ontbeten werd! Mis! Dan kwam de beurt aan de gymnastiek, en vervolgens werd er, met lege maag, gespeeld. Toen vond de geleerde pas dat het tijd werd om een zeer eenvoudige maaltijd te gebruiken en daarna begon eerst de « eigenlijke dagtaak »! Deze bestond uit studeren en besprekingen over alles wat des geestes is. De dag besloot telkens met... een bad! En dit bad werd gevolgd door de hoofdmaaltijd. 's Avonds wijdde men zich dan nog aan muziek, zang en spel. Zo kweekte Pythagoras stevige karaktervaste leerlingen. Zij mochten nooit vlees of... bonen eten, moesten sober zijn in eten en drinken en moesten de stilzwijgendheid onderhouden.

Pythagoras was verder alles behalve democraat: hij duldde geen tegenspraak en zijn leerlingen zweerden « bij de meester ». « Autos ephè » zegden de leerlingen, wat betekent: hij heeft het zelf gezegd, en dit maakte dan elke verdere gedachtenwisselingen overbodig!

Een groot deel van de tijd werd ook gebruikt voor de wiskunde: de harmonie in de getallen, in de verhoudingen. De meetkunde vooral lag hem na aan het hart! En voor eeuwig maakte hem « zijn » stelling beroemd. Deze luidt: het vierkant op de schuine zijde van een rechthoekige driehoek is gelijk aan de som der vierkanten op de rechthoekszijden.

Men kan niet zeggen, dat onze geleerde zijn best niet deed om het de knapen diets te maken. Ongeveer een zestigtal bewijzen bracht hij uit op deze stelling. Kwatongen, die niet zo erg veel van wiskunde houden, beweren dat ze niet, of toch zeker niet allemaal uit zijn koker komen. Intussen is het door iedereen geweten dat de sukkelaar, die het bewijs toch nog niet vatten zou, als een gloeiende ezel gebrandmerkt wordt, hij kon niet over... het ezelsbruggetje! Ik zeg kon, in de verleden tijd, want welke moderne rakker, die vol zit met atoomenergie, radar, en wat weet ik allemaal zou dat eenvoudig bewijsje niet in zijn hoofd houden?

Maar het zal jullie voorzeker met blijdschap vervullen, te weten, dat Pythagoras ons ook.. de tafels van vermenigvuldiging schonk, deze snoezige tabellen die onze schooljeugd toch zo gelukkig maken... Altijd maar hetzelfde: de wondere, de geheimzinnige harmonie.

En toch was Pythagoras niet geliefd bij het volk: dit laatste hield in zijn tijd meer van brood en vermaken; het begreep hem niet, en versleet de bond voor zonderlingen. Tijdens een revolutie, gedurende dewelke de Pythagoreërs zich tegen de democratische regeringsvorm verklaarden, werden zij in hun klooster overvallen en voor een groot deel uitgemoord.

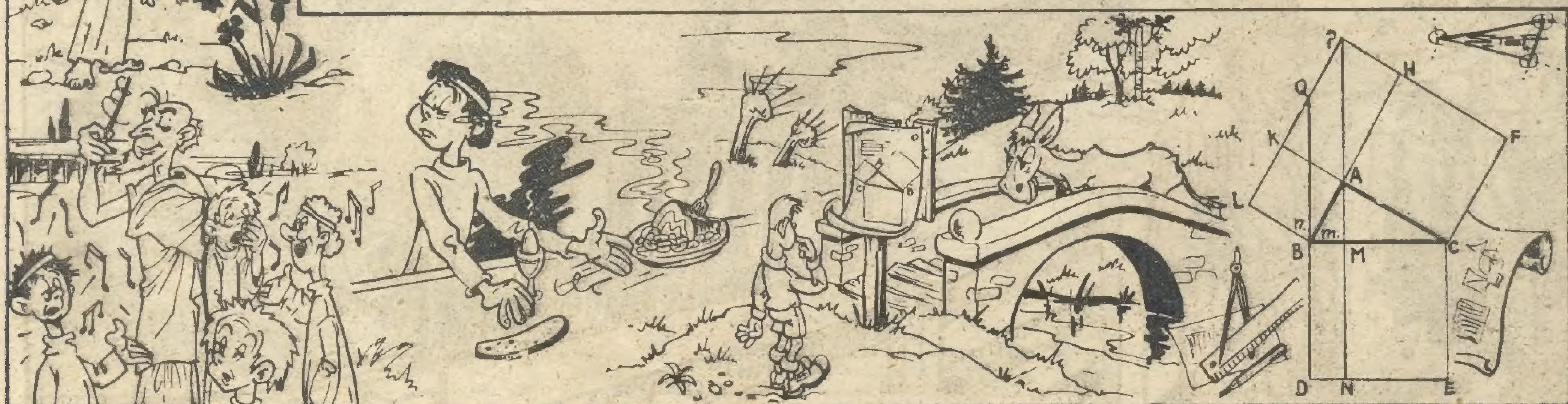
Alom hadden zich soortgelijke bonden opgericht die hetzelfde lot ondergingen. Pythagoras stierf spoedig, verlaten en ontgoocheld, na de vernietiging van al wat hij had opgericht, waarschijnlijk te Metapontum, ongeveer 500 jaar voor onze tijdrekening.

Maar... nu ben ik zeker over mijn rantsoen, daarom gauw naar Sjarel de Zetter en tot volgende week.

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

Je trouwe vriend,

SNUFFELTJE.

Royal Air Force Display 1950

Met de onlangs gehouden « Display » zette de Britse Royal Air Force een vooroorlogse traditie voort. De eerste R. A. F. Show greep plaats in 1920 en de laatste in 1937. Het doel van deze manifestaties was, het publiek nader in contact te brengen met de R. A. F. en tevens fondsen te verzamelen voor de liefdadige doeleinden, met betrekking tot de naastbestanden van overleden vliegers, enz.

Schitterende zonneschijn maakte deze eerste na-oorlogse Display tot een waar succes en stelde het Britse publiek, maar meteen ook de hele wereld, in staat, er zich rekenschap van te geven, hoe ver het in Groot-Brittannië staat met de luchtmacht.

De show had plaats op de terreinen van de « Royal Aircraft Establishment » te Farnborough en werd op de eerste dag door zowat 70.000 en op de tweede dag door 150.000 toeschouwers bezocht! De inrichters konden dus niet klagen over gebrek aan belangstelling. Ze hadden trouwens hun best gedaan om alle onaangename ervaringen zoals rijtje aanschuiven, verkeersopstoppingen en dergelijke uit te schakelen.

Het vliegveld van Farnborough is zeer groot. Op de twee uiterste punten van het terrein had men tentoonstellingen opgericht, waar men met alle mogelijke aspecten van de R. A. F. en haar bedrijvigheid kennis kon maken. De opleiding, het dagelijkse leven en de uitrusting van de Engelse vliegers werden er van alle kanten belicht. Een en ander werd verduidelijkt door de vele werkende modellen.

In open lucht was er een vliegtuigenpark opengesteld, waar men o. a. de volgende vliegtuigen kon bewonderen: Vickers Viking, Avro Lancaster, Avro Lincoln, Avro York, V. S. Spitfire Gloster Meteor, D. H Vampire en een van de eerste aan de R. A. F geleverde Boeing Superforten, welke bepaalde machine « Washington » gedoopt was.

Het « vliegende » gedeelte van het programma werd voorafgegaan door voorstellingen van lichaamskultuur door leden der R A. F. en W. R. A. F., optreden van muziek-kapellen, oefeningen met wachthonden van de R. A. F., politie en zo meer.

In de loop van de morgen, die elke voorstelling voorafging, kon het publiek genieten van een zeer oorspronkelijke en goed bedachte attractie. De toeschouwers mochten aan een van de twee rondvliegende Balliol oefenvliegtuigen, via de radio, om het even welke acrobatische oefening bevelen. Deze nieuwigheid kende vooral bij de jeugd een begrijpelijk succes!

Op de eerste dag der voorstelling had er een race plaats voor de Cooper Trophy, welke gewonnen werd door een Meteor, en op de tweede dag werd deze race vervangen door orde-oefeningen met formaties van Spitfires en Vampires.

Enkele Chipmunks van Training Command gaven dan verder nog een stelletje oefeningen ten beste, tot eindelijk om 2.30 uur stipt het eigenlijke vliegfeest begon met het optreden van een Vampire van Fighter Command, die, voldoende laag en goed in het zicht van het publiek, een stelletje eerste klas vliegvoorstellingen ten beste gaf. Daarmede was de bal aan het rollen en in vlug tempo volgden de nummers elkaar op. Een van de zeer belangwekkende nummers was het voorvliegen van oude veteranen zoals de Avro 504, Sopwith Pup, Bleriot eendekker en Deperdussing eendekker. Het gesputter van hun lichte motoren vormde een schrille tegenstelling met het machtige gebrom der moderne vliegtuigmotoren en straaleenheden.

Een Meteor, een formatie Harvards en Meteors, het « Circus » der hefschroefvliegtuigen (Sikorsky hefschroefvliegtuigen geschilderd als olifanten en van een slurf voorzien, en geleid door een « ringmeester ») en een indrukwekkende aanval op een « versterking » bij middel van raketten en bommen, volgden elkaar op.

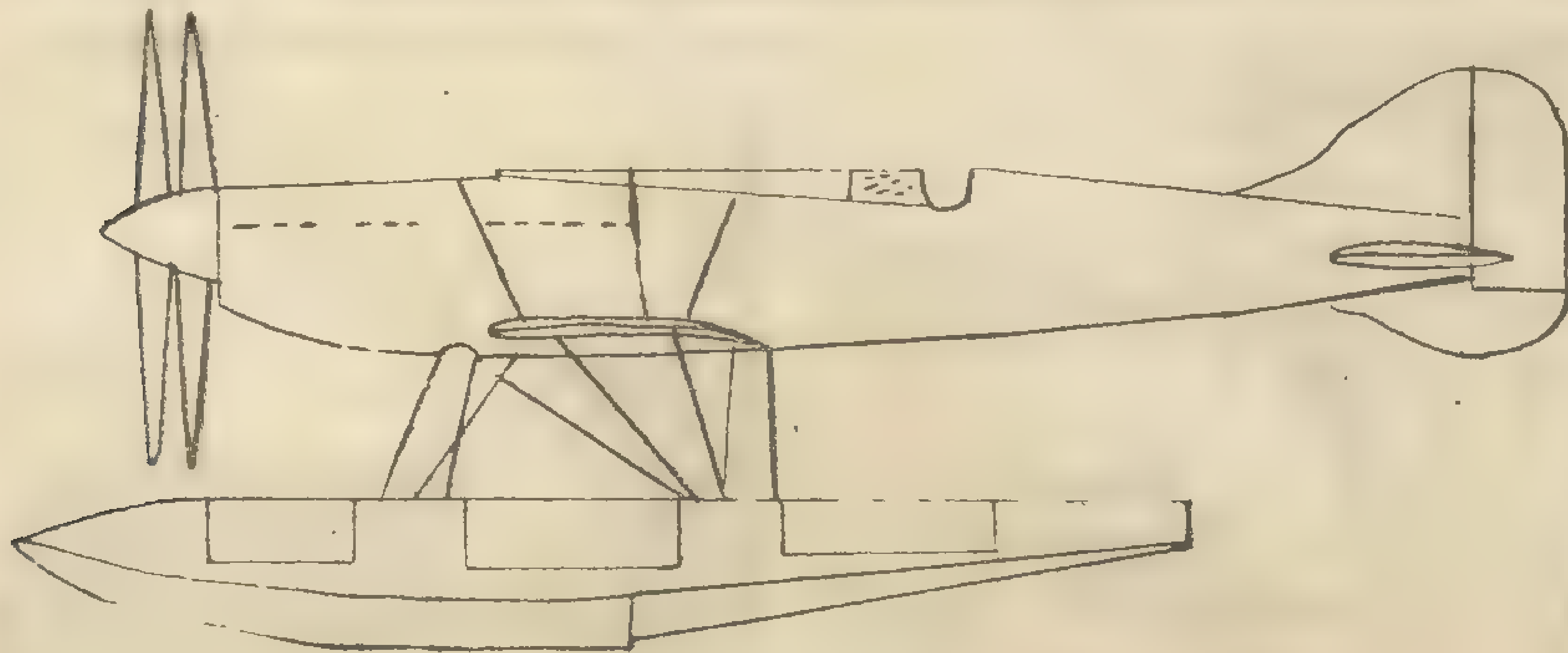
Een Spitfire 16 gaf prachtige staaltjes van « hogeschoolvliegen » ten beste en nauwelijks was hij verdwenen of daar verscheen een formatie Mosquitos en Hornets, die het vliegveld begonnen te « bombarderen ». Ze werden direct aangevallen door de Meteor jagers en enkele ervan werden « neergeschoten ». De Vampires, die nu optraden, konden we reeds te Deurne bewonderen op 25 Juni, evenals de Camberra en de Hawker P.1081. Daarbij voegde zich de nieuwe D. H Venom jager en Meteor nacht-jager, beide bestemd om bij de R. A. F. in dienst te komen. Ook de Vickers 510, proefvliegtuig voor grote snelheden gaf blijk van zijn bekwaamheid.

En zo naderde stilaan een der hoogtepunten van de show, een her-samenstelling van de aanval op de gevangenis te Amiens. Een honderdtal gevangenen, die tijdens de bezetting van Frankrijk in deze gevangenis hun doodvonnis afwachtten, waren in staat te ontsnappen, dank zij deze door de R. A. F. uitgevoerde precisie-aanval, waarbij de gevangenismuren openbarstten en de gevangenen ongedeerd bleven.

Na enkele staaltjes « crazy-flying », d. i. vliegen zoals het feitelijk niet moet geschieden, kwam de grote slotformatie. De zware toestellen, waaronder een 70-tal Avro Lincolns, voorop, gevolgd door Harvards, die de woorden R. A. F. en G. R. (George Rex, voor Koning George van Engeland) vormden, waarachter de Spitfires, Meteors, Vampires en Hornets van Fighter Command. Dit was dan het einde van een prachtige voorstelling, die de R. A. F. alle eer aandeed.

Derek H. WOOD
R. V. C.-correspondent
in Engeland.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE.

Macchi Castoldi MC 72

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen.) — De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan : Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 24 Augustus tot einde December:

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.75.

VOOR BELGIE : Fr. 76.

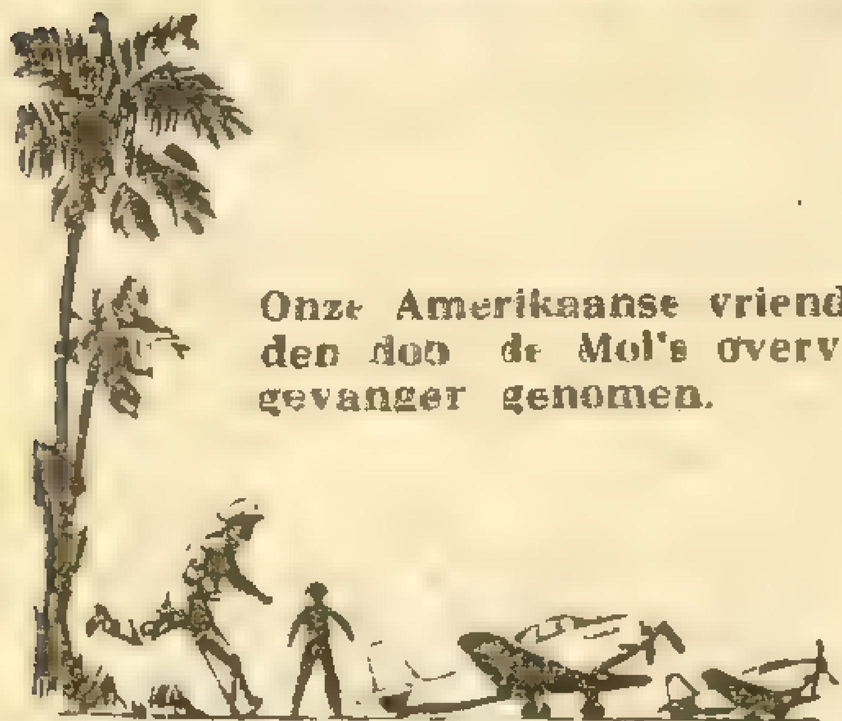
Deze bedragen kunnen betaald worden . Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21 Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

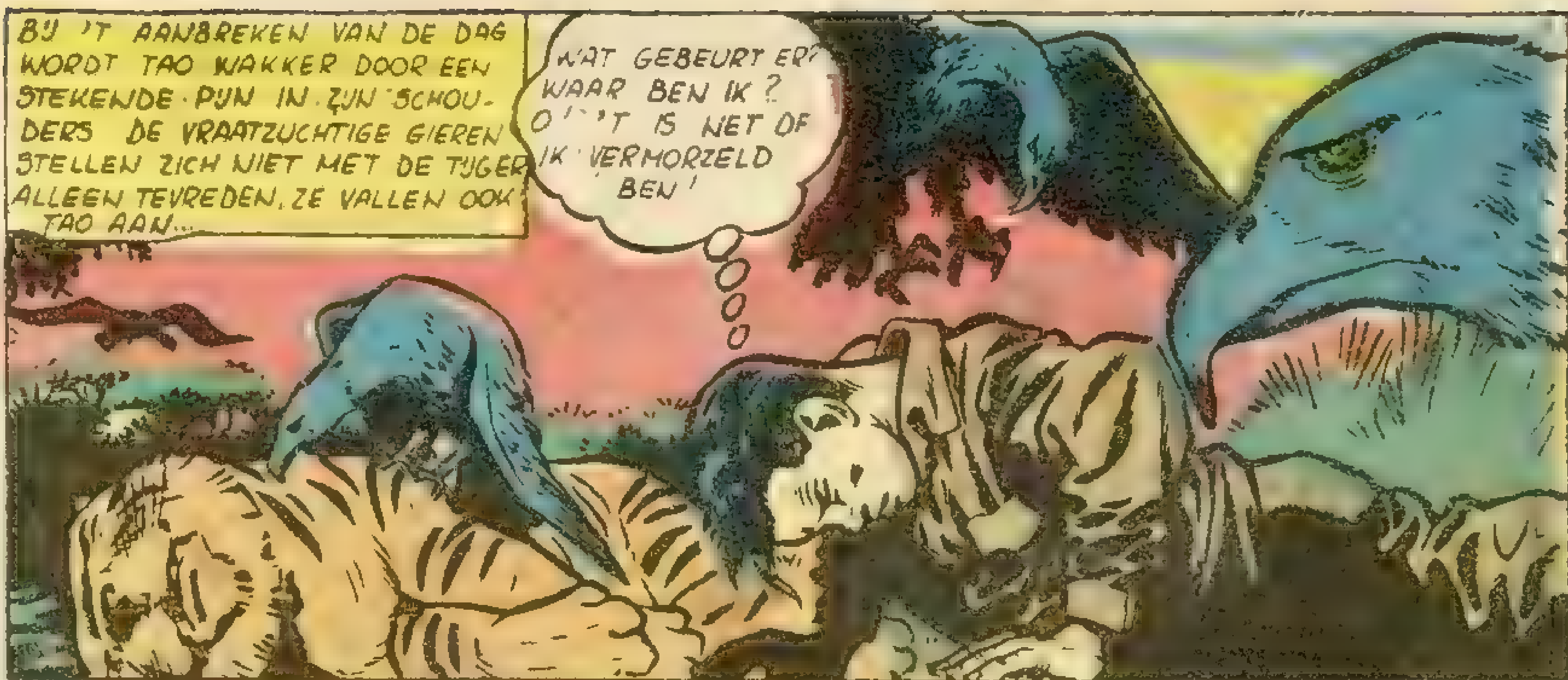
Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

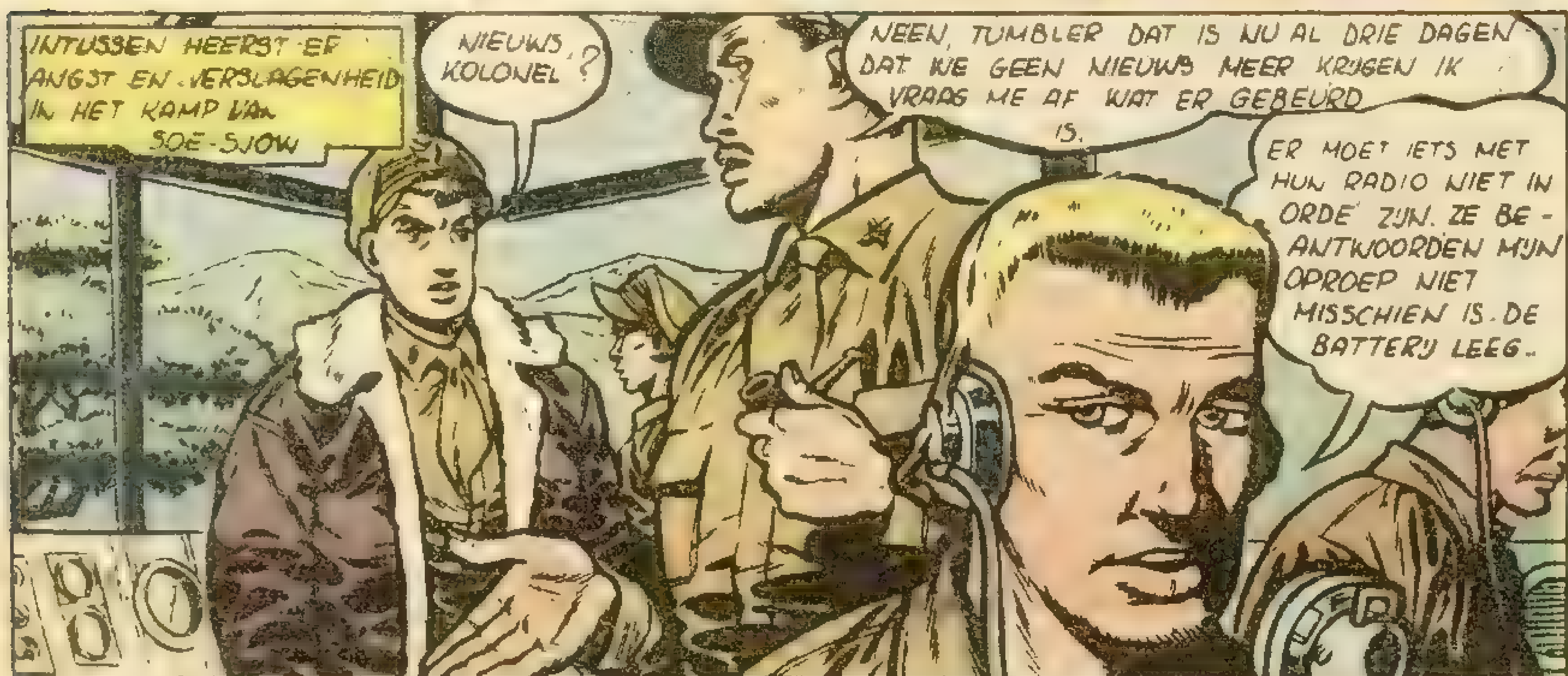
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

De Zwarte Draak

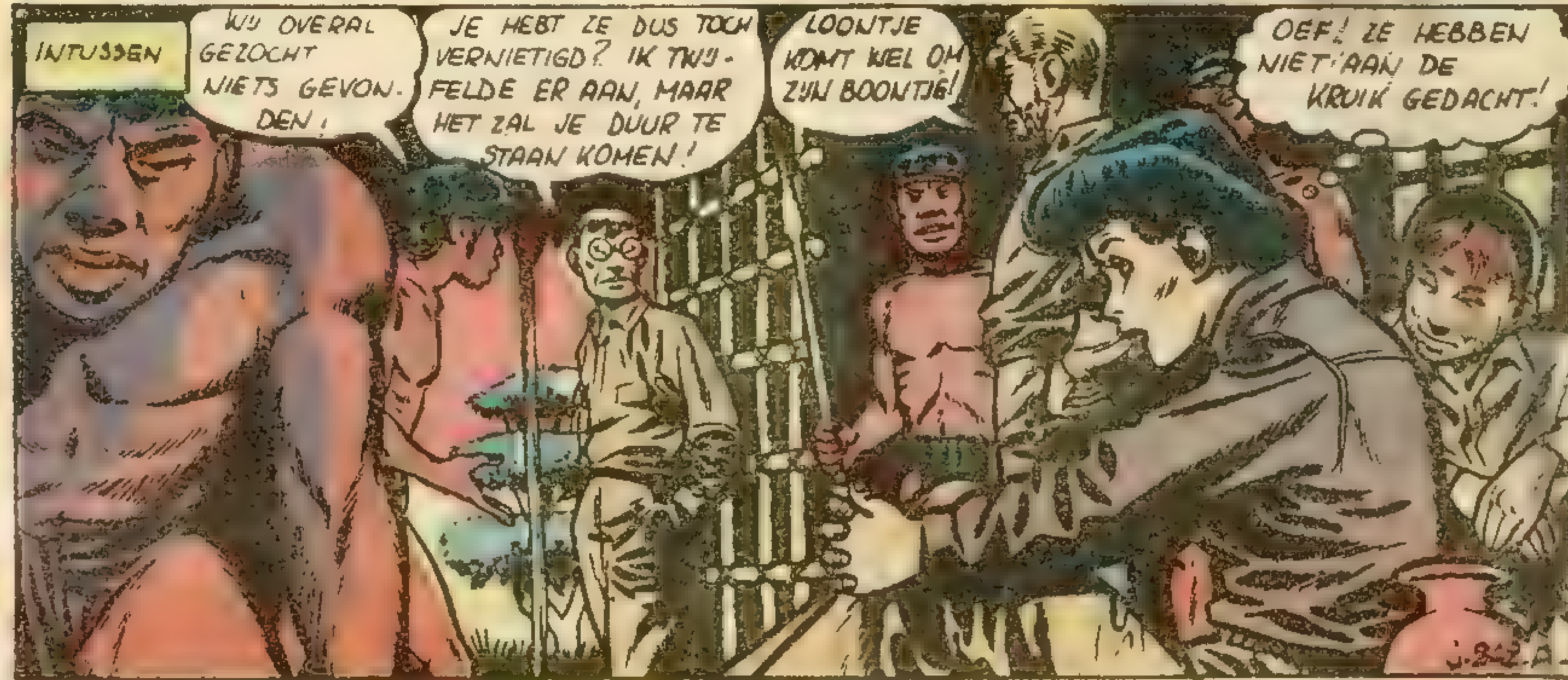
Onze Amerikaanse vrienden worden doo de Mol's overvallen en gevanger genomen.

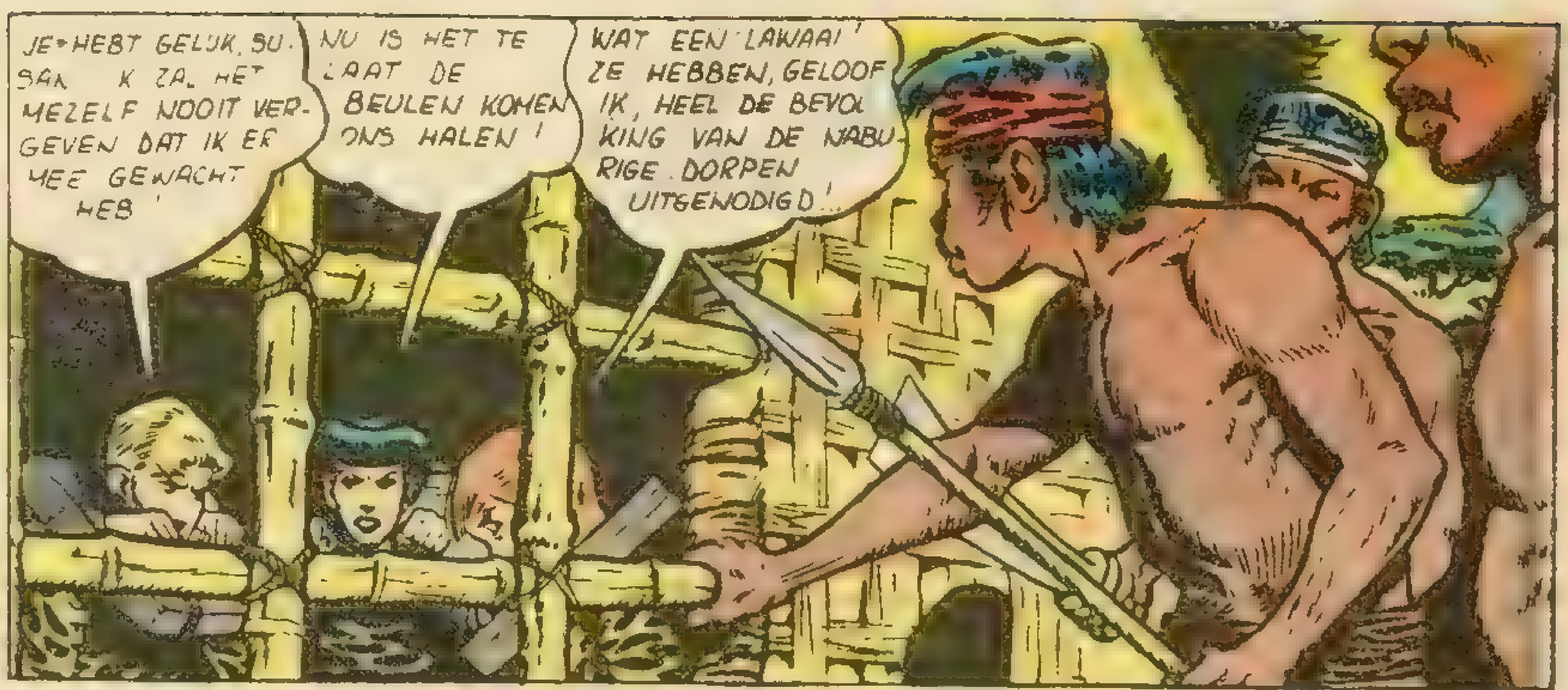

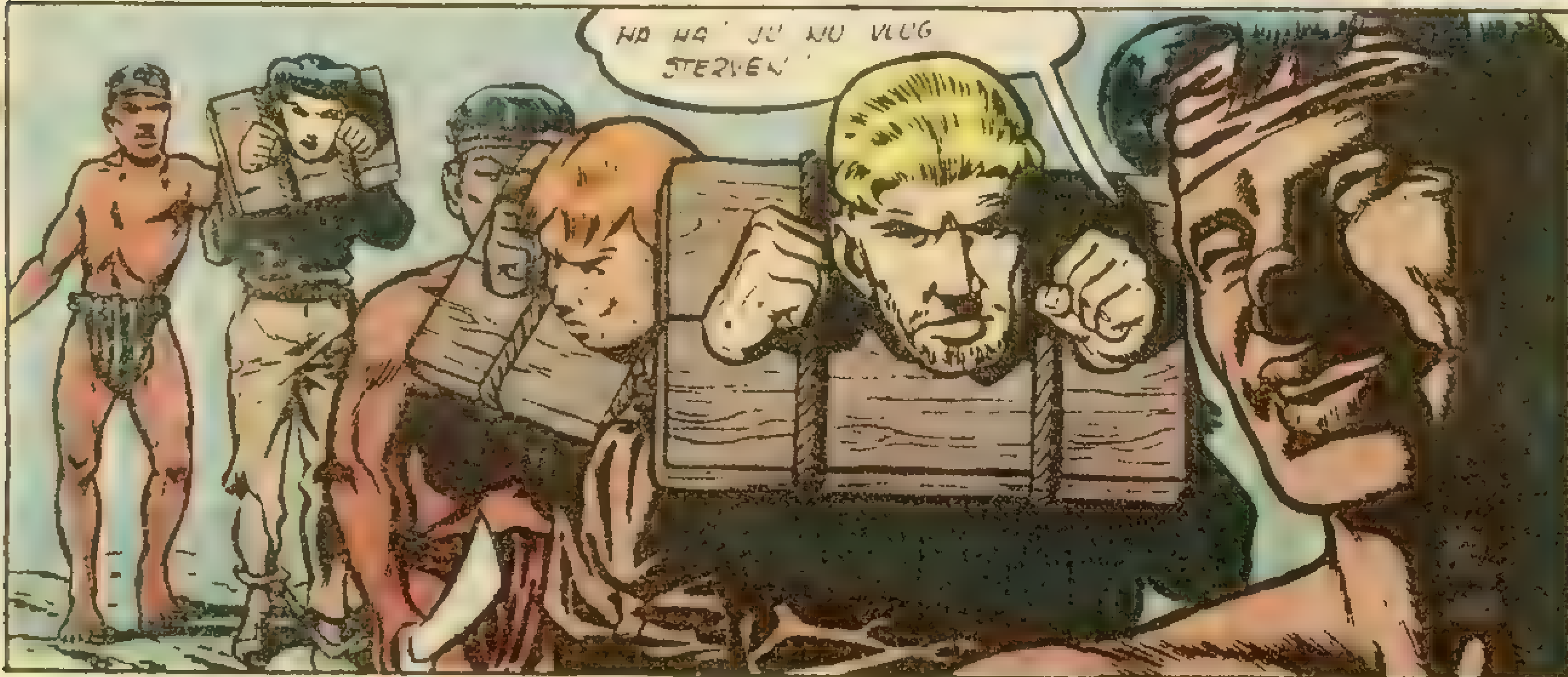

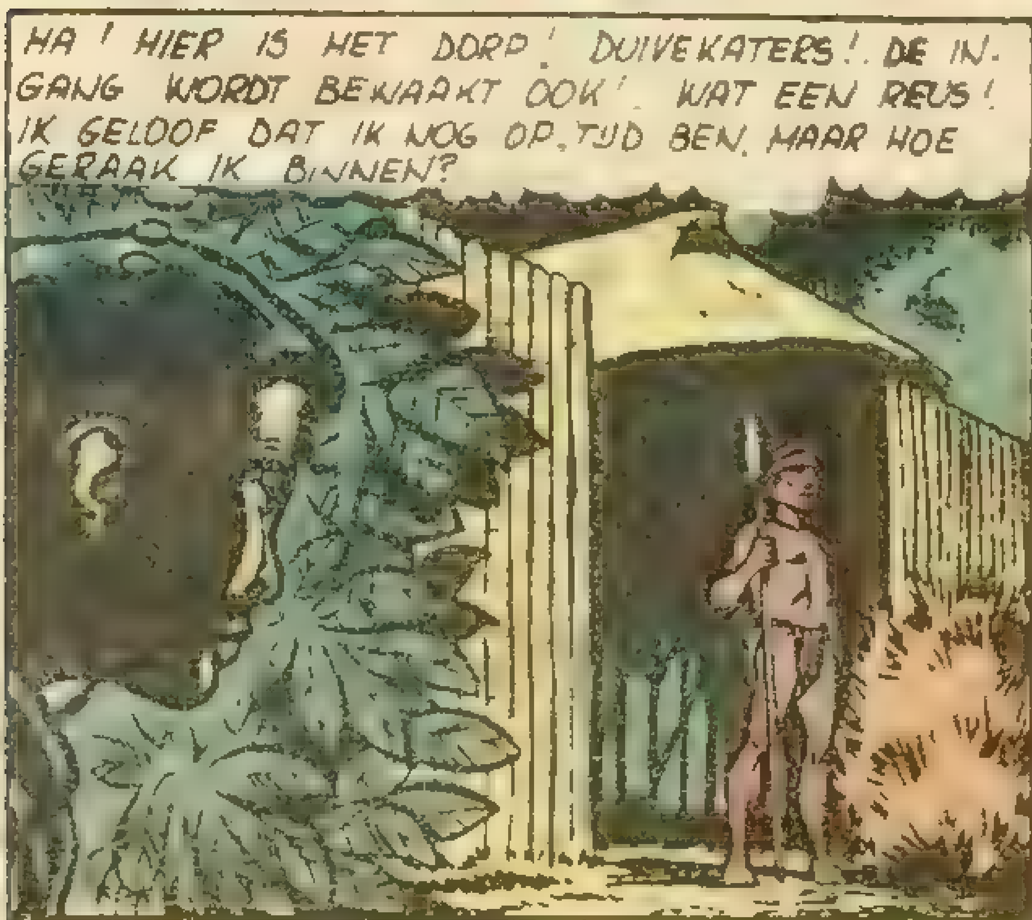

DE AVOND VALT WE O HOOR JE DAT? DE TAM-TAM! NU BEGINT DE GROTE REIS
HET SPIJT ME DAT IK JE IN DIT AVONTUUR BETROKKEN HEB, SUSAN
NIET ERG, BUCK; MAAR WE HADDEN DE PLANNEN MOETEN VERNIETIGEN!

JE HEBT GELIJK, SUSAN. IK ZAL HET MEZELF NOOIT VERGEVEN DAT IK ER MEE GEWACHT HEB
NU IS HET TE LAAT DE BEULEN KOMEN ONS HALEN!
WAT EEN LAWAAI! ZE HEBBEN, GELOOF IK, HEEL DE BEVOLKING VAN DE NABURIGE DORPEN UITGENODIGD!

HA HA! JIJ NU VLUG STERVEN!

INTUSSEN..
LIEVE HEMEL! HET IS NU AL BIJNA EEN HALVE DAG, DAT IK HET SPOOR VOLG EN... MAAR DAT ZIJN TAM-TAMS. NOG EEN BEETJE GEDULD EN IK BEN ER!!

HA! HIER IS HET DORP! DUIVEKATERS!. DE INGANG WORDT BEWAAKT OOK! WAT EEN REUS! IK GELOOF DAT IK NOG OP TIJD BEN. MAAR HOE GERAAK IK BINNEN?

DE PALISSADE IS TEHOOG OM ER OVER TE KRUIPEN. DUS MOET IK DOOR DE POORT! MAAR HOE KOM IK ER DOOR ZONDER DAT DE BEWAKER HET HELE DORP ACHTER ME AAN ZET?
J.843 B.

MAAR OP DAT OGENBLIK
MOED, SUSAN! WE MOETEN DIE WILDEN LATEN ZIEN, DAT WE NIET BANG ZIJN VAN DE DOOD!
REKEN OP MIJ, BUCK! ALS IK MAAR WIST DAT ZE NOOIT DE PLANNEN ZULLEN VINDEN.
JIJ VIJANDEN VAN MOI'S.. JIJ GESTRAFT WORDEN! HEILIGE OLIFANT DER MOI'S ZAL HOOFD VERPLETTEREN ONDER POOT ALS OFFERANDE AAN DE GOD VAN DE OORLOG EN VAN DE VERWOESTING!
J.843 B.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld »
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Het regent vandaag in onze Knollentuin. Piet heeft een oliejekker aangetrokken en beeldt zich in dat hij Cornelis Tromp in eigen persoon is.

Ik zal hem maar in de waan laten en al dadelijk de eerste knol voorschotelen die Piet uit onze natte Knollentuin heeft opgediept :

ARABISCHE REKENKUNST

Een Arabier had drie zonen en 17 kamelen. Op zijn sterfbed bepaalde hij het deel dat aan elk van zijn zonen toekwam. De oudste mocht de helft, de jongere een derde en de jongste een negende van de erfenis hebben. Toen de vader nu gestorven was bleek de uitvoering van het testament zeer moeilijk (beproef het zelf maar eens!). De Sjeik werd ontboden. Hij kwam vlug afgereden en deed als volgt de verdeling: hij voegde zijn kameel bij de 17, gaf aan de oudste zoon de helft van 18, dus 9 kamelen; de tweede zoon kreeg het derde deel van 18, dus 6 kamelen, en de jongste zijn negende deel, dus 2 kamelen. 9 + 6 + 2 = 17.

De Sjeik reed welgezind op zijn eigen kameel naar huis.

Dat is Arabische rekenkunde!

Naverteld door **PIETJE WIJSNEUS,** uit Assebroek.

DE WESP is er altijd graag bij als het er om gaat prikjes uit te delen. Natuurlijk heeft hij het weer op onze arme Piet gemunt in :

P. K. EN DE « TOUR »

In het Robbedoeshuis heerste een drukte van belang, want Piet Kwabbernoot, afgevaardigde van al de Robbedoeshelden, zou, zoals de oeroude traditie het wilde, dit jaar deelnemen aan de grote « tour ». Hij was reeds ingelijfd bij de C-ploeg met als verzorger Sjarel-de-Zetter-met-de-pijp.

Piet had reeds de weg vastgelegd die hij zou volgen, waarop Sjarel hem zegde dat alleen de verzorgers dit mochten en Kleine Bever beweerde dat alleen de richtpijlen die aangebracht worden dat mochten, wat flauw was van hem.

Onze held werd in gans het Robbedoeshuis met een scheef oog bekeken. Alle vijf minuten had hij iets te kort: « Robje, geef me eens geld voor een nieuwe tube », « Snuffel, zorg jij eens voor een nieuwe versnelling », « Sjarel, bezorg me eens een fietspomp », « Zeg, Rik, nu kan er voor mij nog wel wat

FRANK knolde ons deze « Geschiedenis zonder woorden ».

geld af voor een tube of drinkbusje, he ! ».

Al wat hij rondhaalde was: een dollar van die goeie Rik Rakkers, een cent waar Red een gaatje door geschoten had, het geknoopt hoefijzer van Simon de Slager. Van Kordaat en Jefke de enkele korreltjes die van een staaf goud gevallen waren en meestal onzuiverheden bevatten. Toen schreef hij naar Robbedoes: « Ik reidt niet mee als ik geen gelt kreig » (sic), waarop Snuffel dadelijk een « fonds voor behoeftige populaire renners » stichtte met goedkeuring van Robbedoes en de spaarpot van Kleine Bever, die tot nu toe niets anders opgebracht heeft dan knopen. Dit kan getuigd worden door

DE WESP.

Maar er is toch één rakker die het met Piet houdt en hem hier voor heel de Robbedoesfamilie in eer heeft willen herstellen. Geen wonder dat Piet overvloeit van sympathie voor **STROPKE**, die Piets snuggerheid bezongen heeft in een flinke opstelknol :

DE GEFOPTE WAARD

't Was op een mooie Zomeravond. Onze Piet stapte vermoeid van de jacht, die natuurlijk geen resultaten had opgeleverd, een herberg binnen. Uitgeput liet hij zich op een stoel nedervallen en bestelde zuchtend een glas bier. De waard, nogal babbelziek van aard, bracht hem glimlachend het gevraagde, blij eens een klant in zijn herberg te zien. P. K.'s weitas, die gans leeg scheen, en geweer ziende, dacht hij met een jager te doen te hebben en vroeg :

— Goede jacht gehad, meneer ?

— Nogal, ja.

— Och ja, tegenwoordig trekt iedereen die een geweer weet te hanteren in de bossen. Met wat moet men zich anders bezighouden. 't Is daarom...

Inmiddels had Piet een teug van zijn glas bier genomen en onderbrak de waard met een zuur gezicht :

— Zeg eens, baas, welk afwaswater is me dat ?! 'k Krijg het bijna door mijn keelgat niet. brrr...

De herbergier maakte een afwerend gebaar en suste :

Oude toren door **KLEINE JOHAN** uit Etterbeek.

Ga je naar zee ?

Dan doe je mee aan de

Grote Strandwedstrijden van Robbedoes

voor jongens en meisjes. Ze worden georganiseerd in Juli en Augustus, in alle badplaatsen.

Als je niet mee doet, kan je ook geen van de mooie prijzen winnen.

Waar je ook bent aan de kust, kijk goed uit je ogen, want de data en de voorwaarden tot deelname worden in de badplaatsen zelf bekend gemaakt door aanplakbiljetten.

DEZE WEEK :

17 Augustus, 10.30 uur, te **Middelkerke.** Inschrijvingen : Bureau van het officieel feestcomité, Tennisvelden.

18 Augustus, 15 uur, te **Westende.** Inschrijvingen : Syndicaat voor initiatieven van Westende-strand, Koningin Astridplein.

19 Augustus, 15 uur, te **Knokke-Zoute-Albert-Strand.** Inschrijvingen : Gemeentelijk Toerisme-bureau, Van Bunnenplein.

20 Augustus, 15 uur, te **Blankenberge.** Inschrijvingen : Inlichtingenbureau van het Casino.

21 Augustus, 15 uur, te **De Panne.** Inschrijvingen : Agentschap Acou, kelderverdieping van Hotel Teirlinck, Zeelaan.

23 Augustus, 15 uur, te **Koksijde.** Inschrijvingen : « Au Moka », Zeedijk 58.

Wie voelt geen ontzag voor deze Bedoeïn van BRAHMA 29.699 uit Mechelen ?

— Tut, tut, tut, doe uw ogen dicht en drink het uit, ge zult er niks van gewaar worden.

Daarop verdween hij achter de toonbank en ging de krant lezen. Piet Kwab trok een verveeld gezicht, doch gehoorzaamde, dronk zijn glas uit en zei niets. Toen hij, na veel krachtsinspanning, het bier naar binnen gewerkt had, tastte Piet in zijn geldbeugel, smeet een vals geldstuk op de toonbank en wilde aanstalten maken om te vertrekken.

Doch de waard, die ook niet van gisteren was, had dadelijk bemerkt, toen hij het geldstuk bekeek, dat het geld vals was.

— Jamaar, jamaar, sprak nu de waard van achter de toonbank komend, zo gaat de vlieger niet op, hé ! Dat stuk... is vals !

— Tut, tut, tut, antwoordde onze Piet de waard nabootsend. Knijp uw ogen toe en steek het in uw lade. Ge zult er niks van gewaar worden.

En daarop verliet Piet zo rap hij kon de herberg.

Of de waard op zijn neus keek...

STROPKE 3015.

BLONDE TIJGER zag P. K. als bedelaar.

GIJSBRECHT VAN IJSSELSTEIN uit Arnhem heeft zitten dromen in de regen. Hij stuurde ons zijn mijmeringen in een dichtknol :

ZANG VAN HET HART

Laat me nog eenmaal d'ogen sluiten
Want aanstonds gaat het leven voort
Ik hoor de hamer van de werkman [buiten
Wiens harde klop de stilte stoort.

Ik heb die klop nooit willen horen
En 't leven mooier mij gewaand,
Steeds werd een nieuwe droom geboren
Nog voor de oude was getaand.

Maar hamers zijn met ijz'ren slagen
De rust der stilte komen storen
En groter werd het aantal dagen
Die schoonheid in geluid versmoren...

Had ik mijn hart nooit horen spreken,
Dan maakte 't luid gewoel mij blij
Nu heb ik enkel te verlangen
Dat soms het hart nog meester zij.

GIJSBRECHT VAN IJSSELSTEIN.

Onder de eervolle vermeldingen voor opstelknollen moeten we vermelden : BLAUWE SPERWER uit Brasschaat, BUCK DANNY uit Oudenaken, NAPOLEON en KLEINE BEVER uit Jadotville, JIM SPITFIRE en BAMBI uit Geeraardsbergen, JIM SPITFIRE en BUCK DANNY zonden eveneens een paar flinke tekenknollen, ook ARENDSOOG uit Lier. Jouw knol is zelfs heel goed, Leo Maar waarom tekende je niet met Oostindische inkt ? Je weet toch dat potloodtekeningen niet kunnen verschijnen ? ZORRO II tekent niet kwaad maar moet zijn knolletjes beter afwerken. Ook moet je ze op groter formaat tekenen en wat duidelijker, Zorro. Dan verschijnen ze zeker in onze Knollentuin.

Red Ryder getekend door ZWARTE AREND 23695 uit Eksaarde.

Zo zag DE SCHORPIOEN uit Eisden Joe Langnek in Texas.

Eén van P. K.'s duiven, gezien door LUCKY LUKE 30570 uit Roeselare.

— Ik geloof dat het dondert, onderbreekt Piet me.

Maar hij vergist zich. Het is veel erger. Want een blik achteruit overtuigt er me van dat Sjarel de Zetter bulderend als Thor, de Germaanse dondergod, onze tuin is genaderd.

't Is veiliger dat ik dan maar afscheid neem tot volgende week.

Jullie SNUFFELTJE.

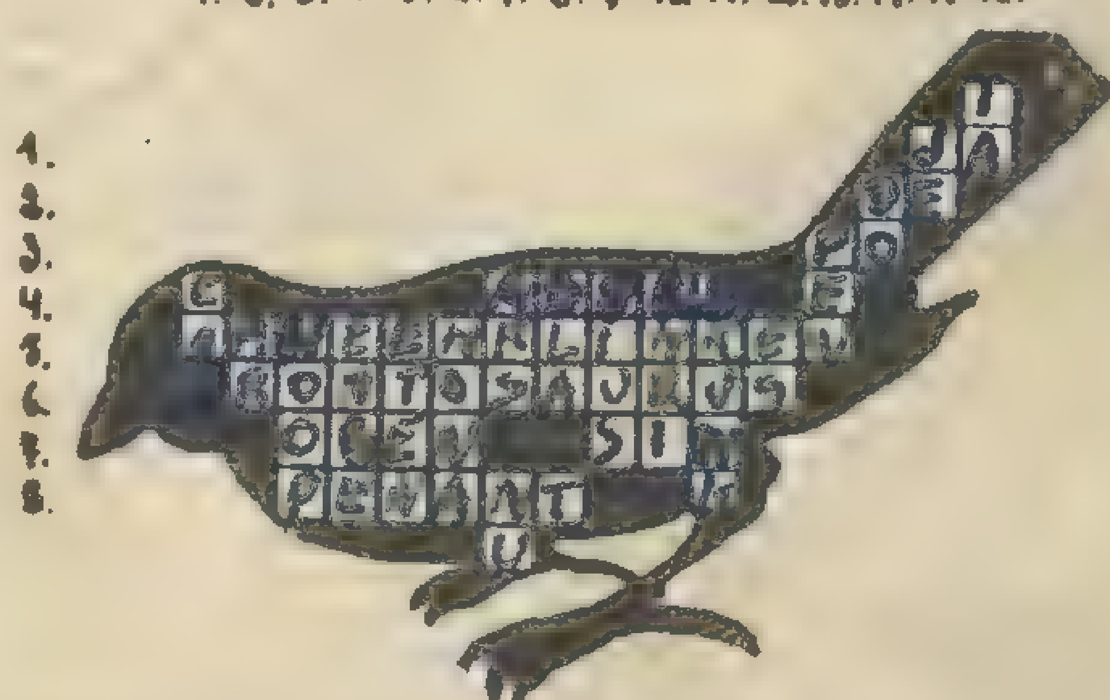
Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Bevestiging. — 2 : Bepalend lidwoord. — 3 : Rivier in Italië. — 4 : Egyptische brilslang. — 5 : Met klinknagels verbinden. — 6 : Voorhistorisch dier, soort reuzenhagedis. — 7 : Gezichtsorgaan. - Afkorting van Sinus. — 8 : Gemetselde muurstijl.

VERTIKAAL

1 : Engels huurrijtuig op twee wielen. — 2 : Slede. — 3 : Vervoeging van nopen. — 4 : Nauwe. — 5 : Voedsel nuttigen. — 6 : Soort slaapziekte. — 7 : Houthakkersbijl. - Op dit ogenblik. — 8 : Groente. — 9 : Naam van vele Pausen. — 10 : Afkorting op grafzerken. — 11 : Amerikaans stinkdier. — 12 : Muziektoon, e of mi mol. — 13 : Schrijftuigje. — 14 : Muzieknoot. — 15 : Persoonlijk voornaamwoord. — 16 : Geluid van de ezel.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 0 : Ge. — 1 : Ezels. — 2 : Bs, Aa, Ets. — 3 : Helicopter, Ma. — 4 : Kanarievogels. — 5 : Ritssluiting. — 6 : Kina, Tower, Ia. — 7 : Roet.

Vertikaal. — 1 : Bek. — 2 : Sla. — 3 : Inri. — 4 : Cain. — 5 : Aorta. — 6 : Apis. — 7 : Test. — 8 : Zeevis. — 9 : Getrouw. — 10 : Els, Gier. — 11 : Metro. — 12 : Pali — 13 : Snit. — 14 : Ga...

AFWISSELEND RONDDRAAIEN VAN DE ARMEN - EEN BAL IN DE HAND HOUDEN EN DE ARMEN BEURTELINGS RONDDRAAIEN VAN VOOR NAAR ACHTER DE BAL TELKENS VAN HAND VERWISSELEN

DE GANZENPAS : DE KAMER RONDLOPEN EN DE BENEN BEURTELINGS VOORUIT GOOIEN BEEN EN VOET GESTREKT HOUDEN VOET PLAT NEERZETTEN

4 x 400
IN GANGEN. ELKE LOPER DOET 1 RONDE

SCHEMA'S VOOR EEN BAAN VAN 400 METER

1 2 3 4

4 x 800
IN LIJN ELKE LOPER DOET 2 RONDEN

HUP ROBBEDOES

GENOEG KEUZE !

Aangezien ik mijn baskett-bal-spelers vrijaf heb gegeven tot het weer wat frisser wordt, dacht ik het er eens lekker van te nemen. Ik wandelde dus naar het stadion om daar 'n beetje te turnen in open lucht.

Mijn plan viel al dadelijk in duigen, want al mijn mannetjes waren daar druk in de weer.

— Daar is onze Frank ! werd van alle kanten geroepen

Robbedoes is er als de kippen bij.

— Je komt als door de hemel gezonden. We dachten al, dat je helemaal gesmolten was van de hitte.

— Nu, ik meende het recht te hebben, zo'n beetje te luieren. Maar jullie schijnen er anders over te denken. Wat is er aan de hand ?

— We zijn uitgenodigd op een athletiek-meting. Vooral aflossingswedstrijden staan op het programma en nu zijn we aan het oefenen.

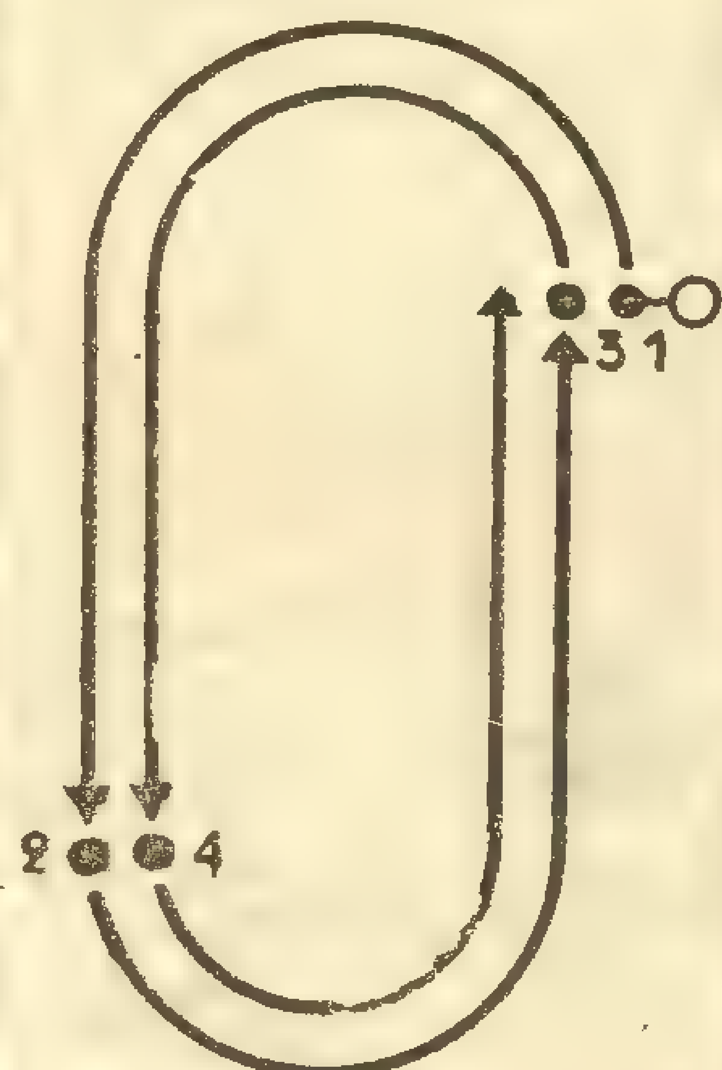
— Wat voor wedstrijden heb je op het oog ?

— Het programma is nog niet in kannen en kruiken. Wat denk je er zelf van ?

— Laten we zeggen de 4 × 100 meter en de 4 × 400 meter. Dat zijn om zo te zeggen Olympische nummers. Maar er zijn nog heel wat andere mogelijkheden, bijvoorbeeld de 4 × 60 en de 3 × 1.000 meter, vooral geschikt voor jongeren. In Engeland wordt soms 4 × 140 yard horden gelopen, heen en terug. In Amerika liepen de athleten vroeger afstanden van 3.000 tot 5.000 meter en ze mochten elkaar willekeurig aflossen. Die wedstrijden werden afgeschaft omdat ze te vermoeiend waren. Het is dus helemaal niet moeilijk om een behoorlijk programma samen te stellen.

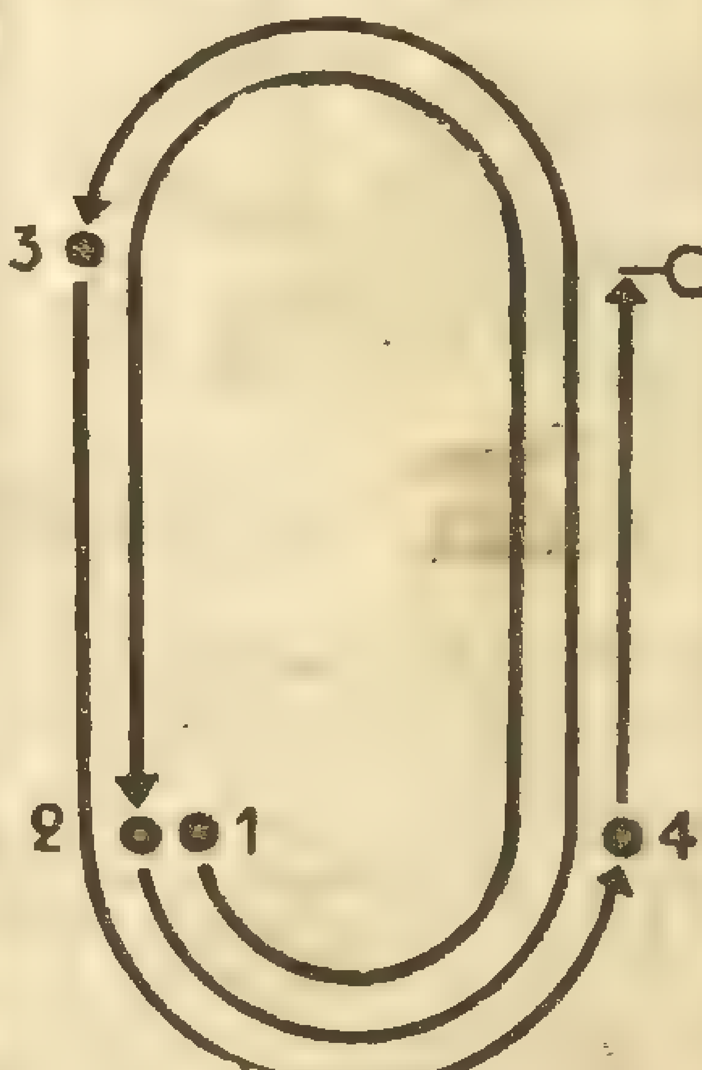
FRANK.

4 x 100
WORDT IN GANGEN GELOPEN

4 x 200
WORDT IN GANGEN GELOPEN

4 x 1500
IN LIJN. ELKE LOPER DOET 3 RONDEN PLUS 300 METER

4 x 3 x 2 x 1
IN LIJN. DE EERSTE LOPER DOET 400 METER, DE TWEEDE 300, ENZ

5 x 4 x 3 x 2 x 1
WORDT IN LIJN GELOPEN.

8 x 2 x 2 x 4
WORDT IN LIJN GELOPEN

8 x 4 x 2 x 1
WORDT IN LIJN GELOPEN

OP DE RUG, BENEN OPRICHTEN TOT ZE ACHTER HET HOOFD DE GROND RAKEN ROMP BUIGEN: ACHTEREENVOLGENS 2 3 5 EN 3 1 UITVOEREN

HUPPELEN MET VOETEN BIJEEN. DE KAMER ROND HUPPELEN MET VOETEN EN KNIEEN BIJEEN. ARMEN LOS EN HANDEN OP DE HEUPEN

De
Leeuw
van
Vlaanderen
naar het beroemde werk
van H. CONSCIENCE
Platen van Wik
Scenario van P. DURBIN

IK OPEN DE AANVAL VOLGT MIJ NA'
VLAANDEREN DE LEEUW'
VOORUIT'

DE FRANSE BEZETTING, IN ALLERHAAST GEWEK SPOEDT ZICH DAAR DE WALLEN
TE WAPEN'

ONDER DE EERSTE BRUGGELINGEN, DIE ZONDER MALIËNKOLDER DE BESTORMING HEBBEN AANGEPAKT, VALT ER MENIG SLACHTOFFER.
MOED, VRIENDEN' WELDRA ZIJN ALLE VLAMINGEN BINNEN DE WALLEN
VLAANDEREN DE LEEUW!

EN NU ER OP LOS WAT WALS IS, VALS IS!

INTUSSEN IN EEN DER ZALEN VAN HET SLOT
WE MOETEN DOOR DE ZIJPOORT VLUCHTEN VOOR ZE MACHTELD ONTVOEREN
NEEM LIEVER HET ZWAARD OP TEGEN UW VIJANDEN'

TERWIJL DE FRANSE SOLDATEN PROBEREN OM DE VLAAMSE STORMLOOP NOG EEN OGENBLIK TE STUITEN LAAT ST POL MACHTELD OP EEN PAARD BINDEN
VLUG, VOOR ZE HIER ZIJN'
HELP' HELP' HELPT DE DOCHTER VAN DE LEEUW'

TERWIJL DE LAATSTE FRANSE VERDEDIGERS HUN LEVEN LATEN OM DE VLAMINGEN TEGEN TE HOUDEN VLUCHT EEN HANDVOL RUITERS IN GESTREKTE DRAF.
HELP! HELP!
57

WAS ER GEEN ANTILLEN-ZEE,

IN 1842 zouden twee zeilschepen samen de haven van Londen uitvaren. Beide kapiteins waren uitstekende zeelui. Ze ontmoetten elkaar in een havenkroeg en hoorden daar van elkaar, dat ze beiden naar New York moesten...

— Wedden, dat ik er eerder ben dan jij, riep de een.

— Dat zou je wel willen, lachte de ander. Ja, ik neem de weddingschap aan !

En zo gebeurde het, dat op een stralende lentemorgen twee zeilers wegstevenden van de Engelse kust om tot New York toe hardnekkig te vechten, wie het eerst zou over zijn.

Laat echter een van die kapiteins iets gelezen hebben over de eigenaardige theorie van een zekere Benjamin Franklin, de geleerde uitvinder van de bliksemafleider. In het kort kwam die theorie hierop neer : volgens Franklin moest er een zeestroming bestaan, die van West naar Oost de Atlantische Oceaan doortrok ook nog ter hoogte van de gewone vaarroute Engeland-Amerika.

Onze kapitein besloot het erop te wagen. Hij week absoluut af van de gewone route en ging het verder Noordwaarts zoeken. Dan zou hij die tegenstroom kunnen vermijden !

De goeie man kwam verschillende ijsbergen tegen, zat twee volle dagen in de dichtste mist ter hoogte van de New Foundland-bank en kwam zodoende tierend en mopperend in New York aan. O, als hij die meneer Franklin ooit in zijn knuisten kreeg ! Hij zou hem eens zeggen, wat hij van die theorie van een golfstroom dacht !

De goeie man dacht natuurlijk dagen na zijn concurrent te zijn aangekomen. Was zijn route immers niet veel langer geweest ? En had hij geen twee dagen werkeloos in de mist gelegen ?...

Maar de tweede kapitein kwam eerst dagen later ! Die begreep er al evenmin iets van. Hij had toch alle zeilen bijgezet, had goede wind gehad en het weer was voor hem ideaal geweest. En nu was hij toch tweede !...

Maar tegelijk was Franklins theorie bevestigd en ontdekte men stukje bij beetje meer van deze fameuze Golfstroom, die niet alleen de gehele Atlantische Oceaan beheerst, maar evengoed de kustlanden.

Inderdaad, als je even op een kaart kijkt, zie je verbazingwekkende dingen. Wij wonen hier op dezelfde hoogte als Canadees Labrador. Nu, en jullie weten, hoe ontzaglijk koud het op Labrador kan zijn. Het is daar volop het barre Noorden. Acht maanden van de twaalf is er alles bedekt met sneeuw en ijs. Sterker nog ! Noorwegen ligt op ongeveer dezelfde hoogte als het midden van Groenland en de Baffin-Zee : twee plekken, waar men enkel over het ijs en met de hondenslee kan komen !

Vanwaar dit verschil ? Er is maar één antwoord op : de Golfstroom !

Inderdaad. Die onmetelijke stroom begint bij de kusten van Senegal (Afrika). Hij wordt steeds warmer bij het oversteken van de Atlantische Oceaan juist onder de Evenaar. Vervolgens zwiert hij langs de Antillen, waar hij in de Antillen-zee een enorme draaikolk maakt, schiet langs de kusten van Florida omhoog, vanwaar het water, op een temperatuur van 20 tot 25 graden, naar de kusten van Europa spoelt, van Engeland en Noorwegen vooral.

Geleerden hebben berekend, dat, als de Golfstroom 15 graden kouder was, alle landen van Europa langs de Atlantische Oceaan — dus Engeland, Nederland, België, Frankrijk — een klimaat zouden krijgen als waarvan thans de Eskimo's en de Lappen « genieten ». Dus zonder Golfstroom leefden ook wij in igloos of ijshutten.

Heel wat mensen menen, dat deze Golfstroom een geweldige rivier is die dwars over de Oceaan staat. Dat is echter niet juist. Ik zou de Golfstroom liever een enorme draaikolk willen noemen Eigenlijk trekt het water zo : van de Afrikaanse kust zwenkt de stroom langs de Antillen en gaat vandaar naar Noorwegen. Maar voor Spanje verliest hij zeker meer dan de helft van zijn wateren, die weer naar Senegal terugdraaien. Eigenlijk is die tak naar het Noorden dus een vreemde afzwaaier, een weggeslingerd stuk... Stel je voor : een draaikolk van ongeveer 12.000 mijl, die altijd maar in de Oceaan rondslingert !

Het is ook werkelijk zo. In het midden bevindt zich, als bij alle draaikolken, een gebied van « dood » water. Daar drijven alle wrakken en wrakstukken samen. Die plek heet de Sargasso-Zee. Inderdaad is heel de oppervlakte met zeewier bedekt...

DAN LEEFDEN WE HIER IN LAPLAND

Ten tijde van de zeilvaart speelden zich hier de afschuwelijkste drama's af. Had een flinke storm masten en scheepswand weggeslagen en duwde de Golfstroom het ongelukkige schip in de Sargasso-Zee, dan was er practisch geen bewegen of verwrikken meer aan. Waaien deed het er nooit en wier en andere zeeplanten zetten zich onmiddellijk vast aan de bodem van het schip, zodat er van ontkomen geen sprake meer was. Schip en bemanning zaten dan gevangen in die groene hel en ze bleven er tot dood of krankzinnigheid het scheepsvolk uit zijn lijden hielp. Trouwens, tegenwoordig zullen nog alle schepen deze route zoveel mogelijk mijden !

Het schijnt ook vast te staan, dat de volkomen kalmte van deze wateren en de bescherming van de dikke lagen zeewier de zonderlingste dieren uit de diepzee naar boven lokken. De vreemdsoortigste monsters komen daar boven. Hoewel de talrijke verhalen nog nooit wetenschappelijk zijn nagegaan, lopen er de griezeligste verhalen over. Scheepsbemanningen, die daar gezworven hebben en later ontsnappen konden, hangen vreselijke verhalen op van geweldige inktvissen en reuzenkrabben, die masten kraken als lucifershoutjes en met hun scharen een mens middendoor knijpen ! Natuurlijk moeten we dergelijke gruwelen met een korreltje zout nemen. De verbeelding kan dergelijke mensen-in-angst parten spelen en daardoor moet, wat ze beweren, wel overdreven zijn. Maar iets zal er toch wel van waar blijken.

Onze Golfstroom stuwt dus dwars door de Oceaan een geweldige watermassa, ongeveer 300 mijl breed en met een gemiddelde snelheid van 5 Km. per uur. Berekend is weer, dat, als men een dergelijke watermassa met kolen op dezelfde temperatuur moest brengen, men dan ongeveer twee millioen ton steenkool nodig had !

Deze weldoende stroom heeft echter ook tegenstrevers. Dat zijn heel in het bizonder de koude Golfstromen, die van de Baffin-Zee en van de kusten van Groenland komen. Die beuken op de warme Golfstroom ter hoogte van het Franse eilandje St.-Pierre-et-Miquelon. Daar woedt altijd een formele veldslag, al zijn die koude Golfstromen niet in staat, de warme ver weg te duwen. Als enig resultaat krijgen we dan de geweldige mistbanken, die bijna voortdurend de New Foundland-bank omhullen, precies de plek, waar op kabeljauw gevist wordt.

Een ingenieur — natuurlijk een Amerikaan ! — heeft voorgesteld, 'n ontzaglijke dijk te leggen tussen Groenland en Labrador. Die zou de koude Golfstromen tegenhouden en naar IJsland stuwen.

Hij is van mening, dat de poolstromingen zelf die dijk onmiddellijk zouden verstevigen en dat op die manier de warme Golfstroom volledig beschermd zou zijn. Dan zou niet alleen de bank van New Foundland volkomen mistvrij komen, maar de warme stroom zou Europa veel warmer bereiken, zodat bijvoorbeeld België en Nederland een klimaat zouden krijgen als Italië en Californië !

Helaas, zo'n onderneming zal niet alleen milliarden kosten, maar bijna onmogelijk kunnen worden uitgevoerd. De dijk zou bijvoorbeeld al 2.000 keer langer worden dan de langste dijk en hij kreeg dezelfde druk te weerstaan (van de koude Golfstroom), als het dak van een bomvrije schuilplaats, dat met bommen van 3.000 Kgr. bestookt wordt.

Maar toch ! Het feit alleen al, dat mensen een dergelijk plan kunnen uitdenken, waarbij onze goede moeder aarde zodanig van aanschijn zou veranderen, is voldoende bewijs, dat de zwakke mens tot grootse dingen in staat is. Is het nu nog niet mogelijk, daarom hoeft het in de toekomst niet onmogelijk te blijven ! Verbeeld je, dat we hier altijd het heerlijke Middellandse Zee-klimaat hadden !

Komt het eens zover, dan hoop ik, dat het eerste kistje sinaasappelen, hier geteeld, voor mij is, als loon voor de voorspelling en de tip, die ik hier geef !...

M. M.

5e punt
van onze Erewet :

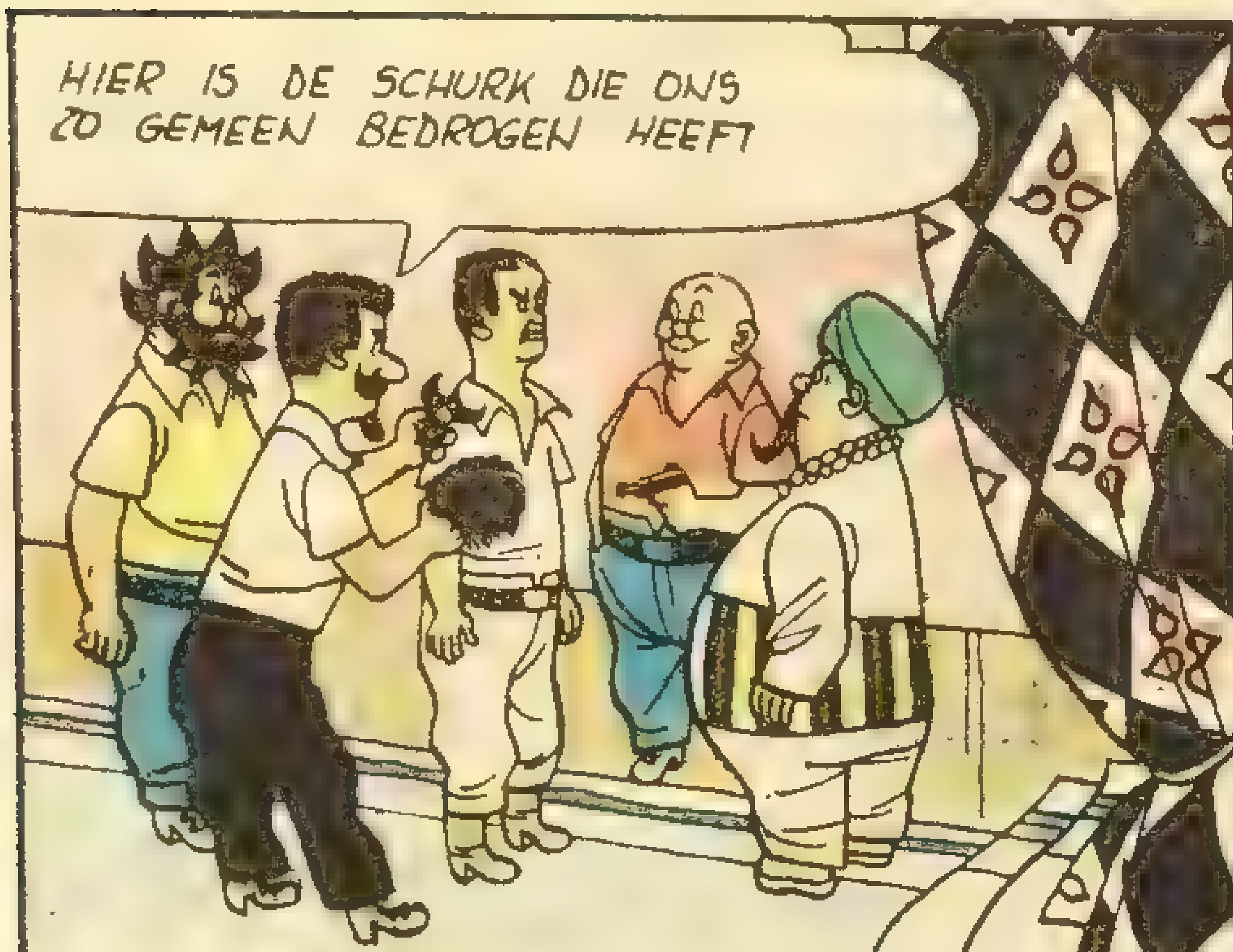
Een Robbedoesrakker is steeds hulpvaardig en bereidwillig voor iedereen.

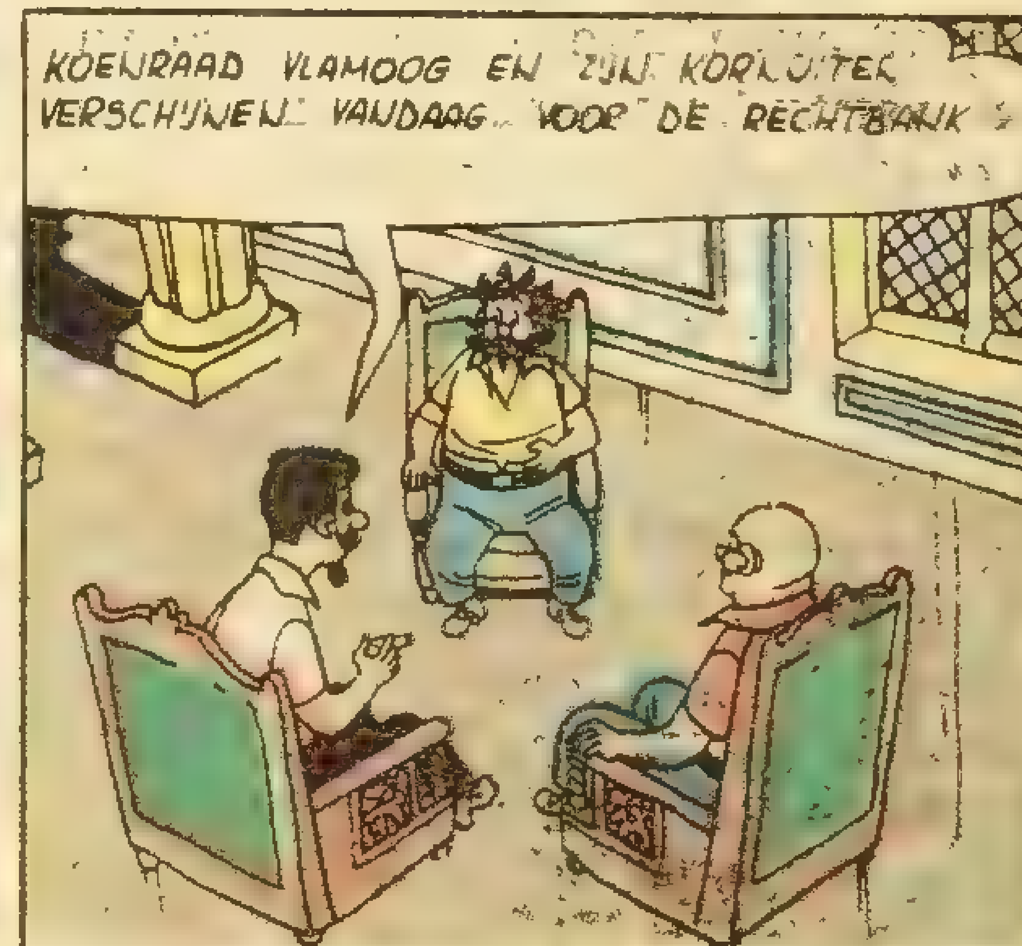

de BAARD en de KALE

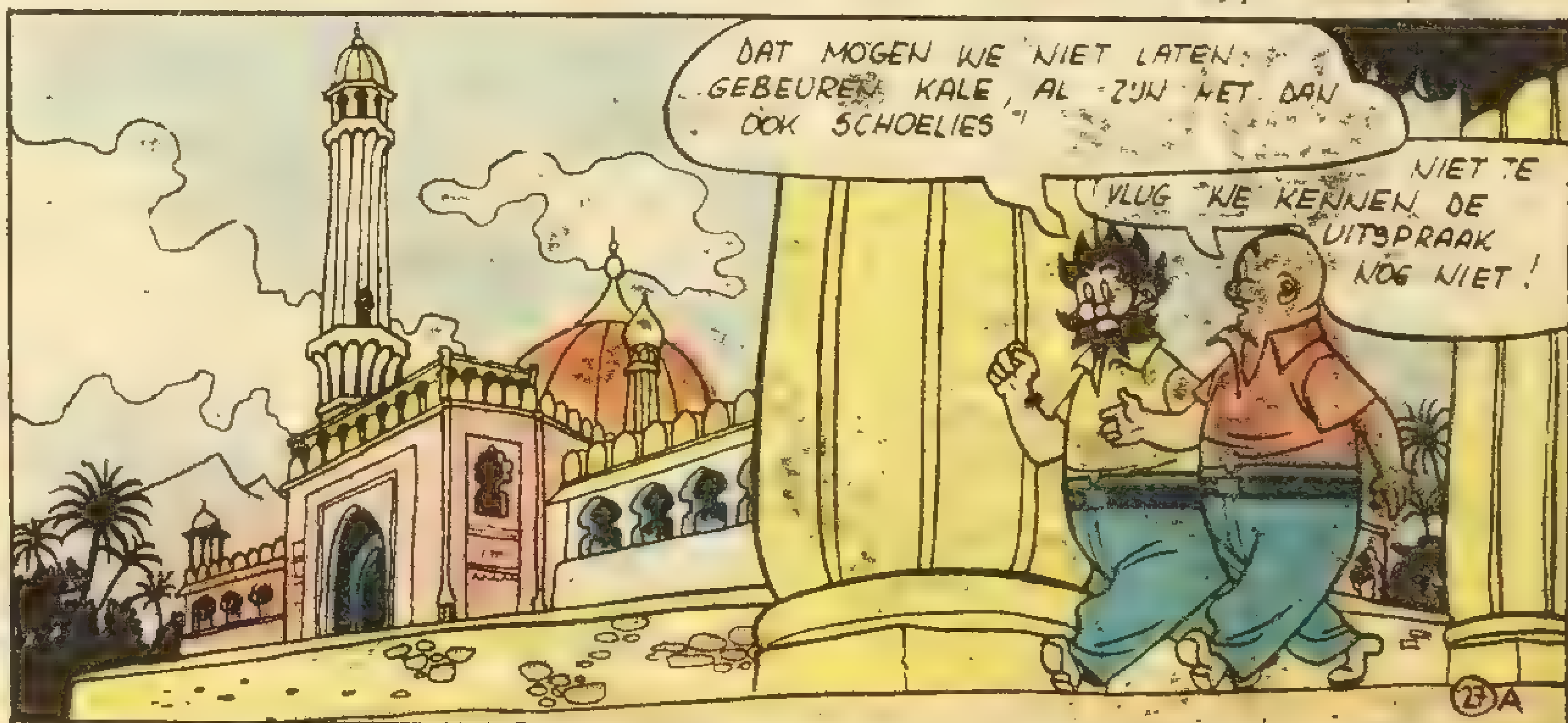

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

DE DRIE MANNEN DENKEN ERIK VAN KANT GEMAAKT TE HEBBEN EN GAAN NAAR DE HOEK VAN DE ZAAL. DE BEL RINKELT... POLITIE!

De onzichtbare man?

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

ALFRED EN PICCO SPOEDEN ZICH NAAR DE TEMPEL, WAAR HET GOUD OPGESTAPELD IS, EN LATEN HUN KAPITEIN IN DE TOREN OPGESLOTEN ACHTER.

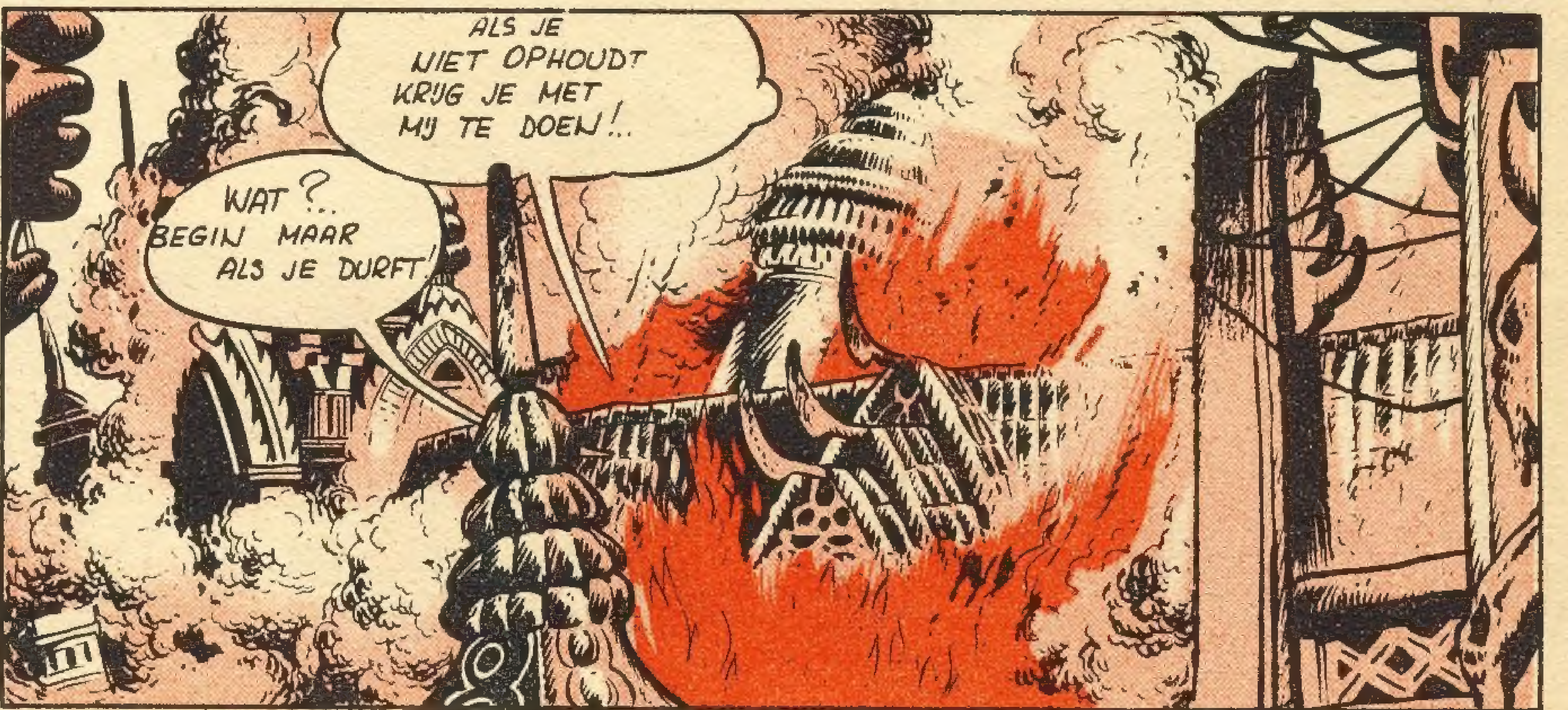

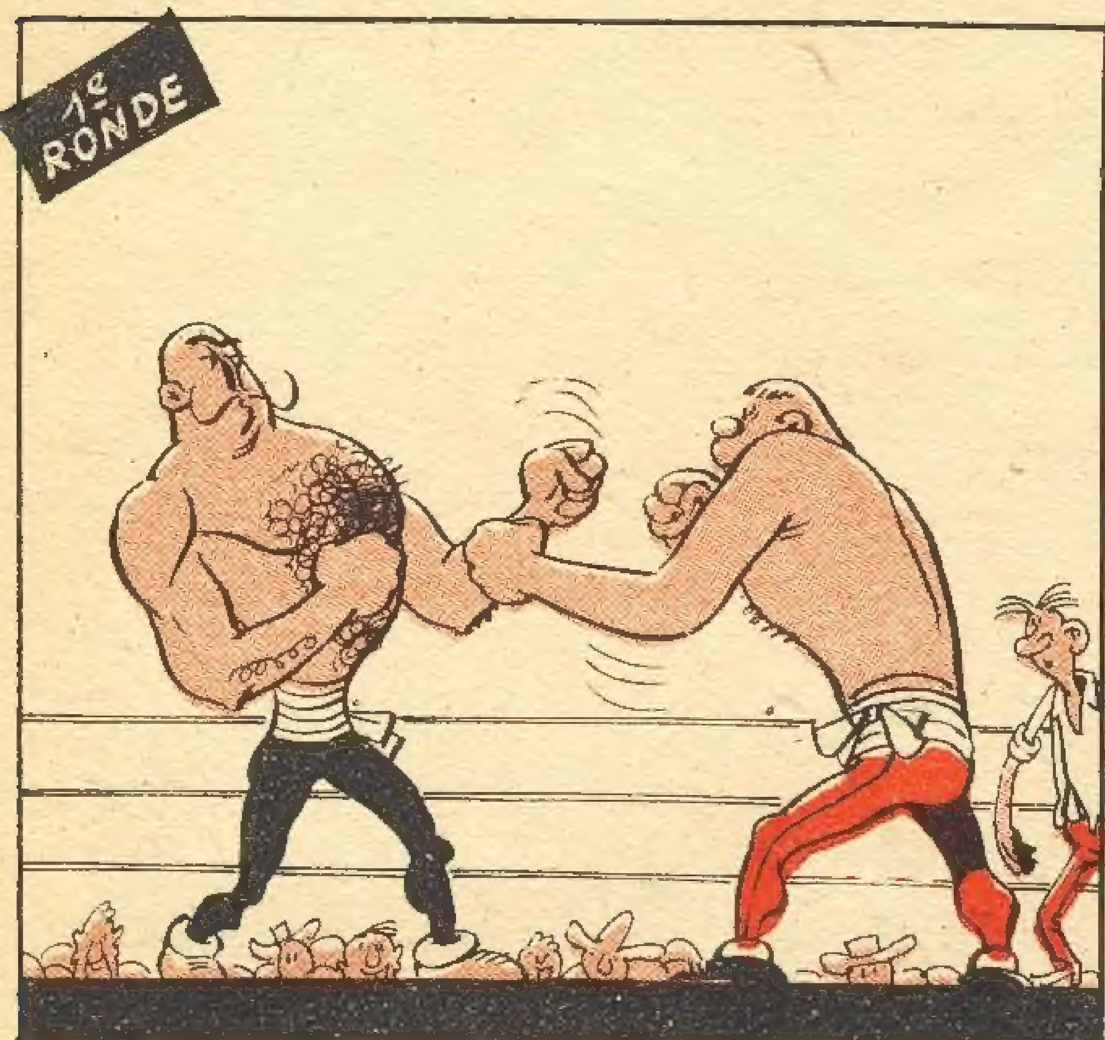

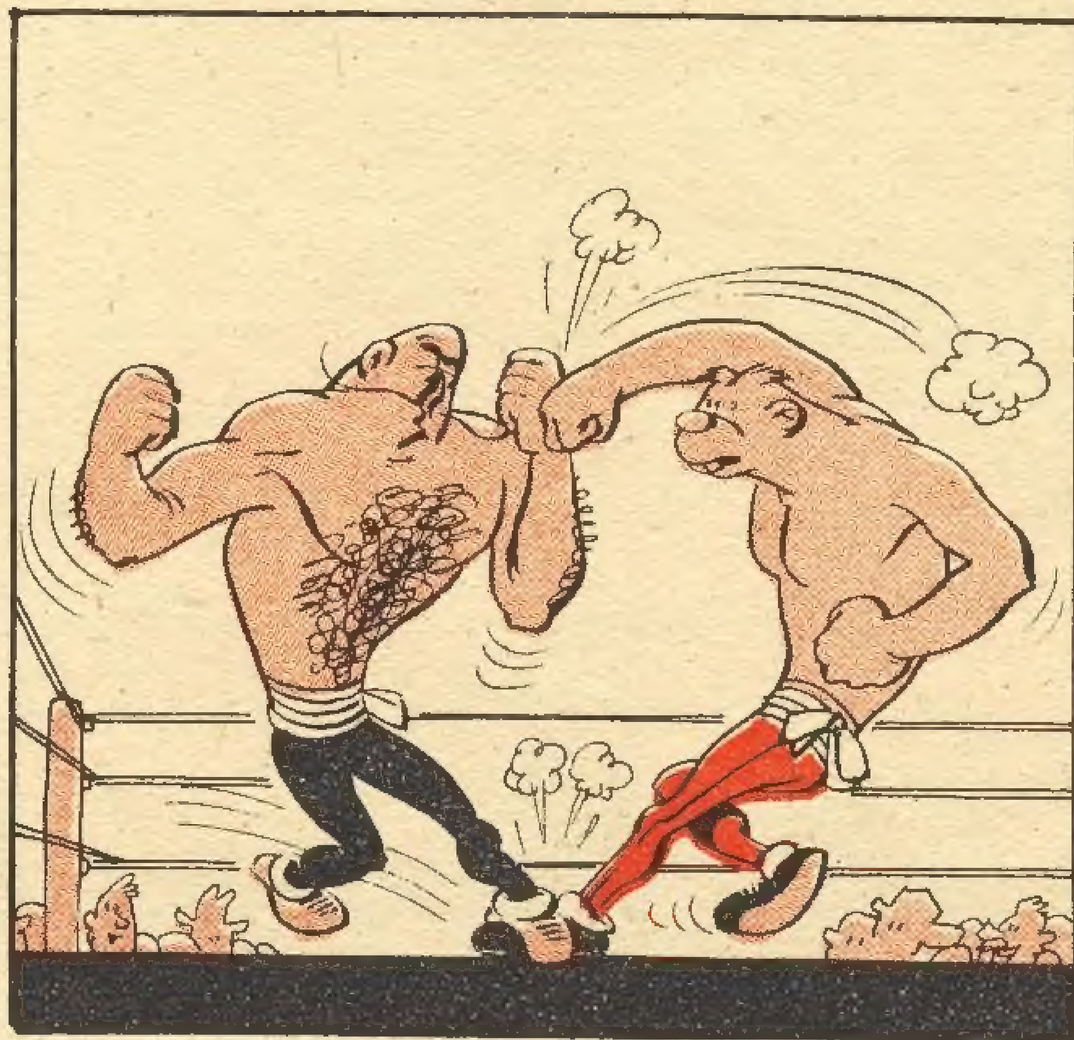

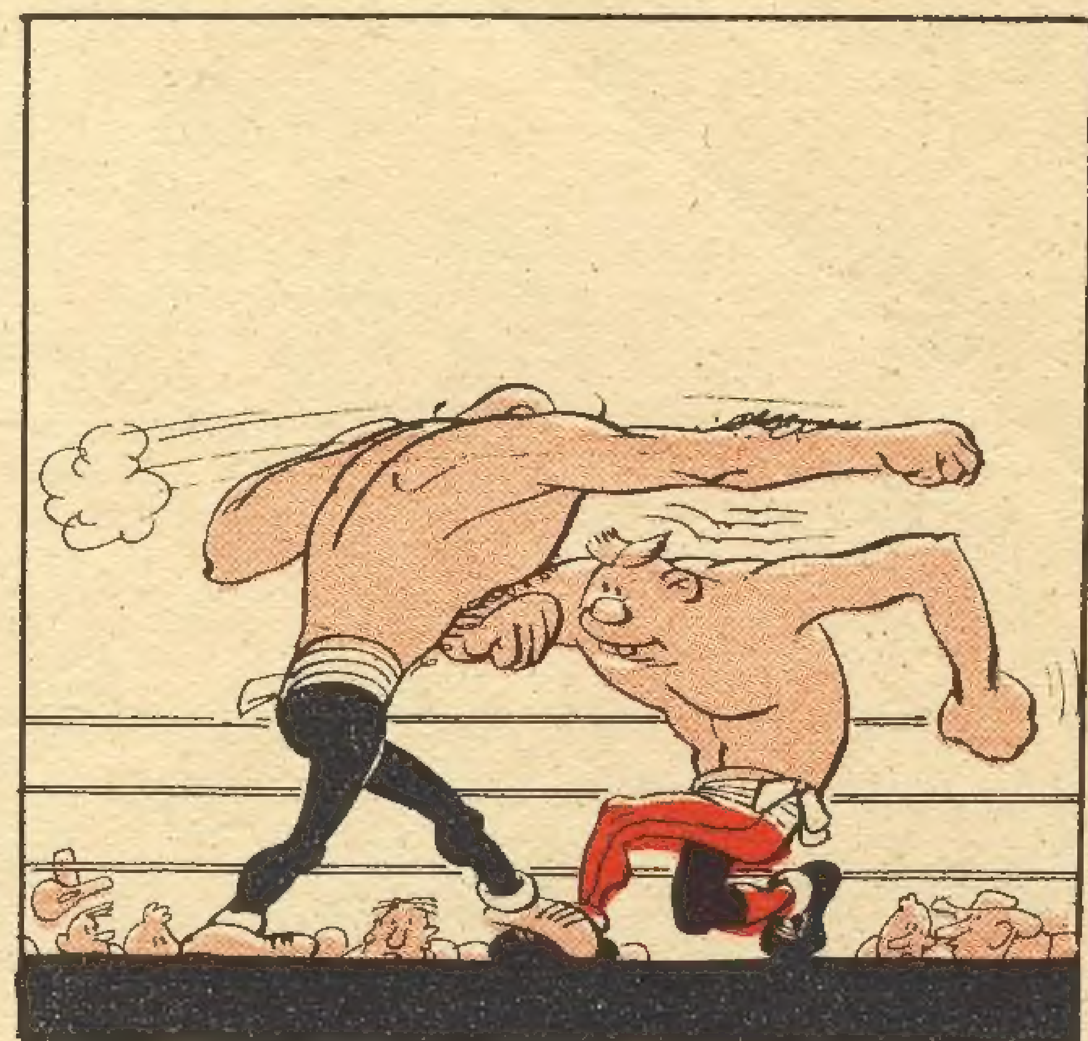

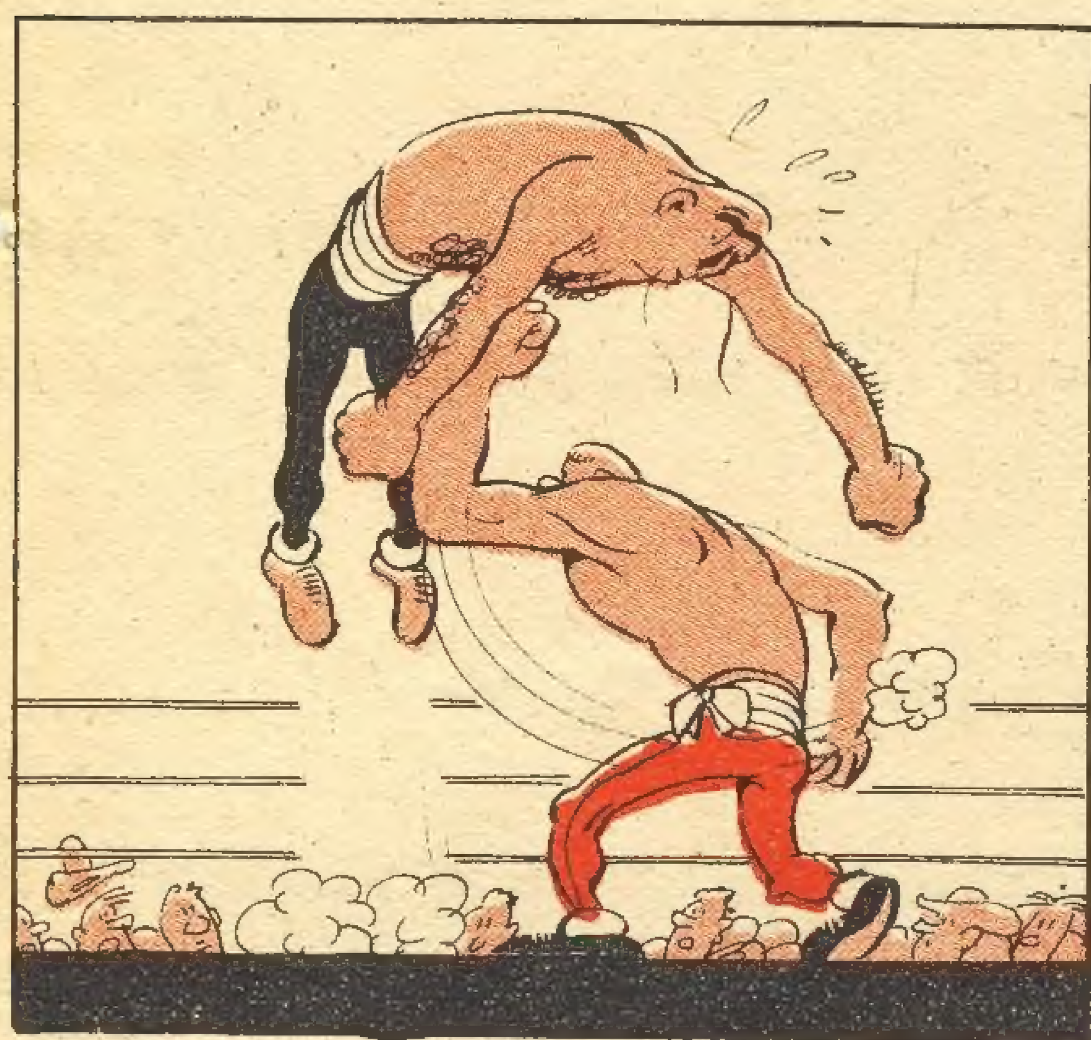
LUCKY LUKE

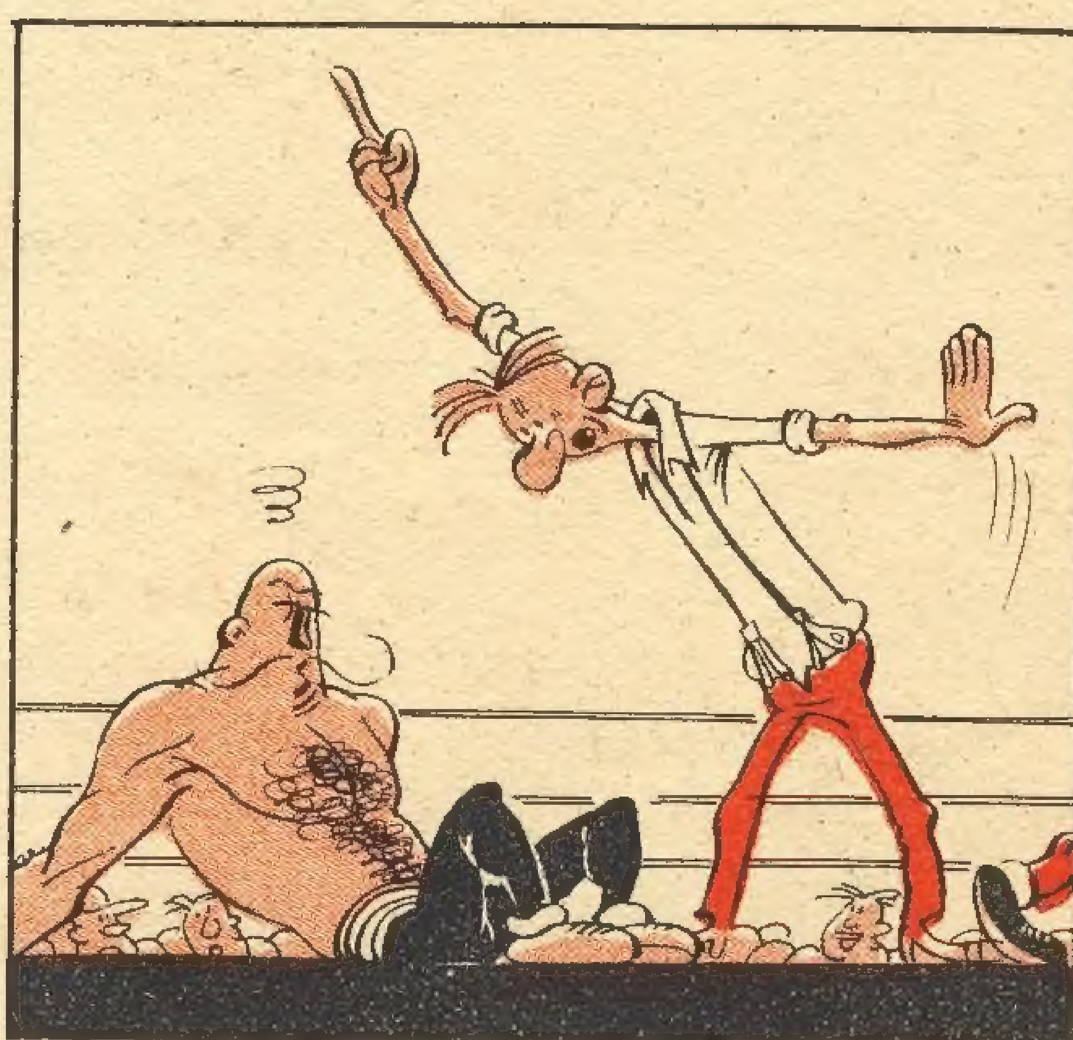
TERWIJL SIMON DE SLAGER ZICH LAAT VERSLAAN OM ROSITA TERUG TE WINNEN IS LUCKY HAAR OP HET SPOOR.

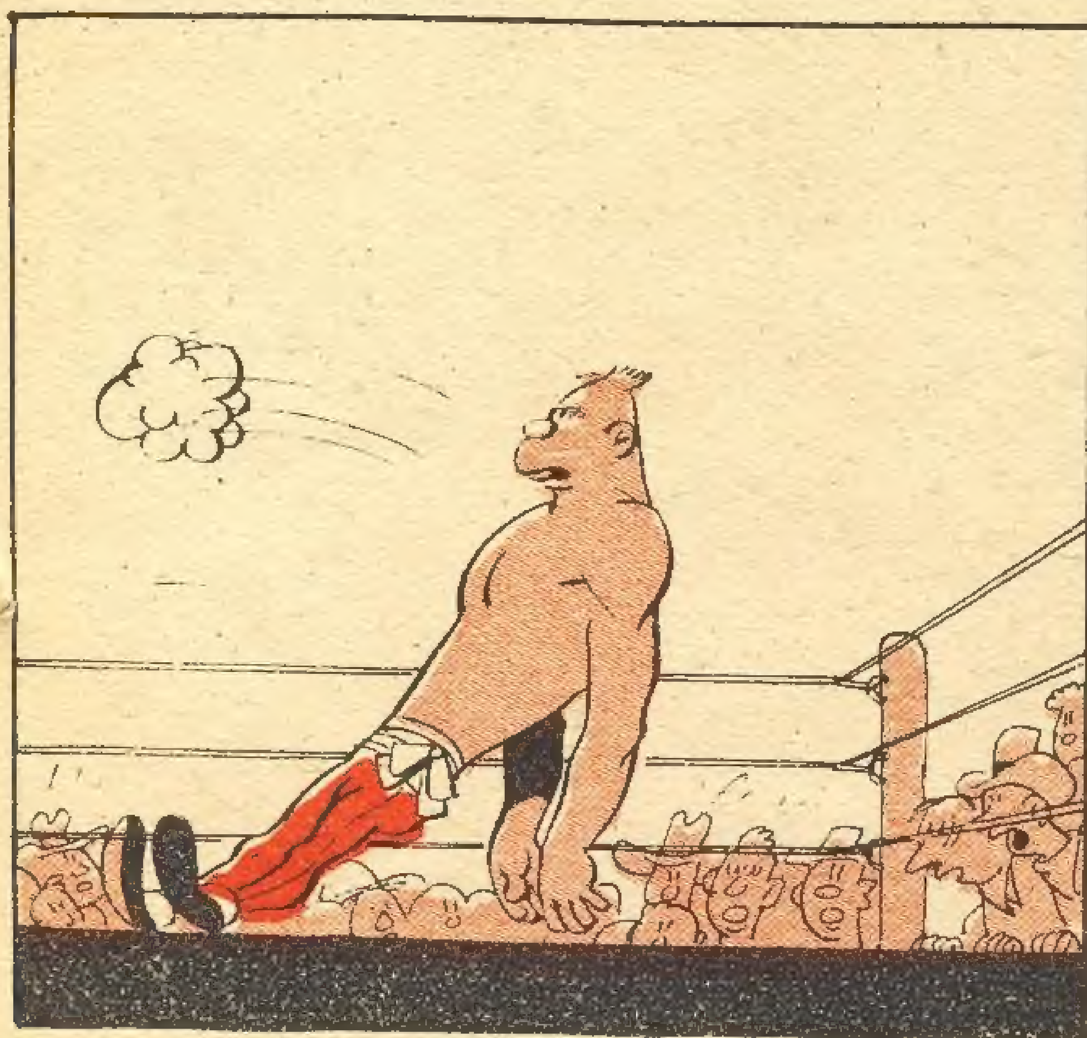

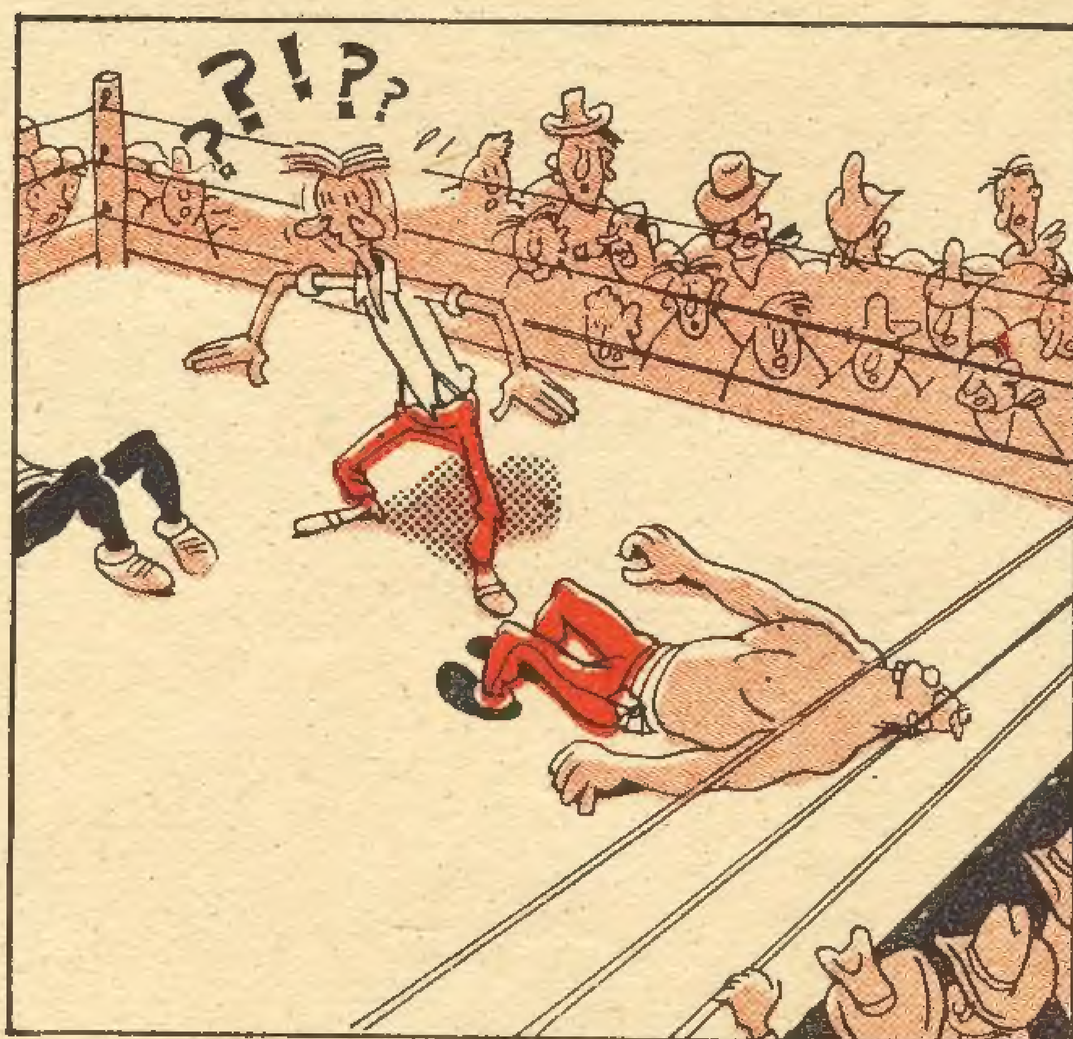

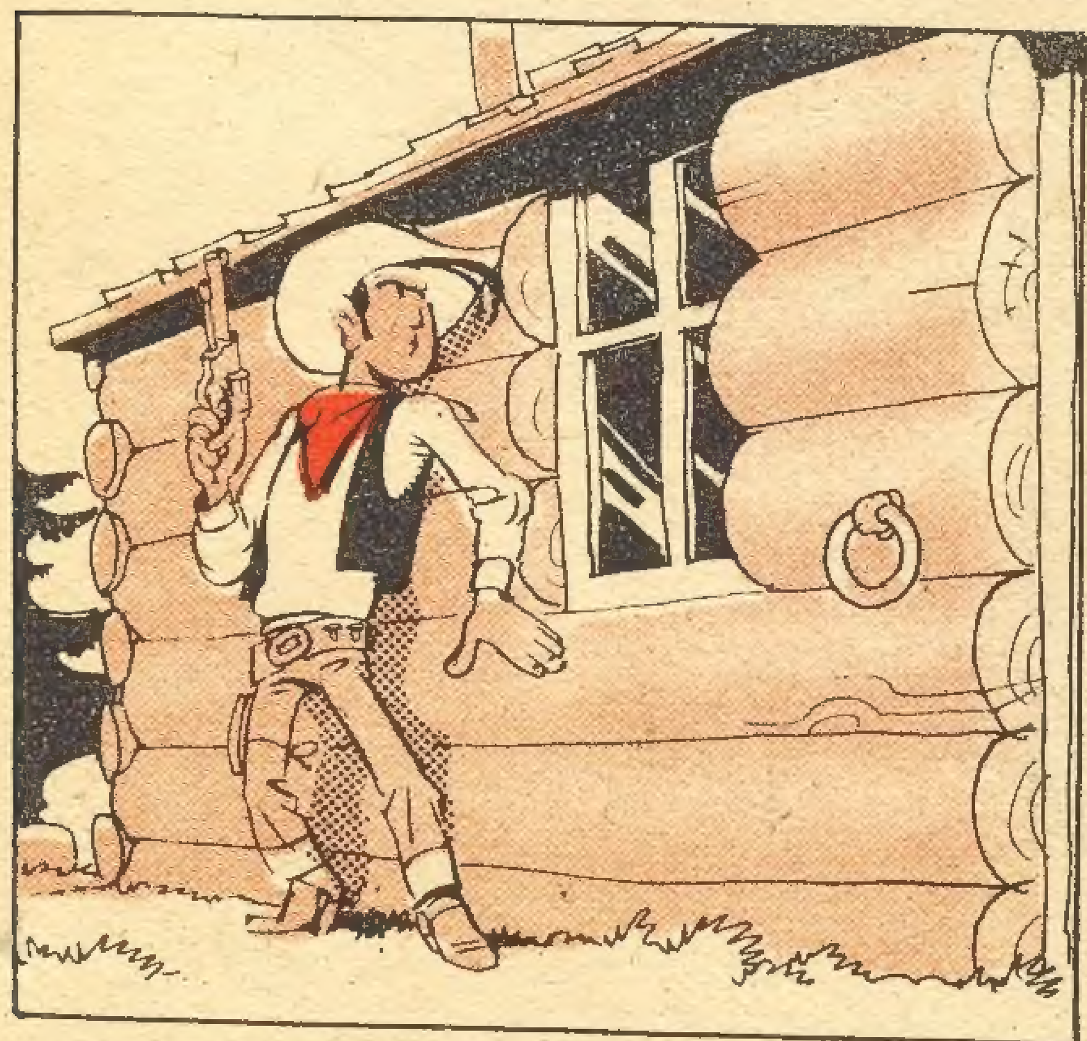

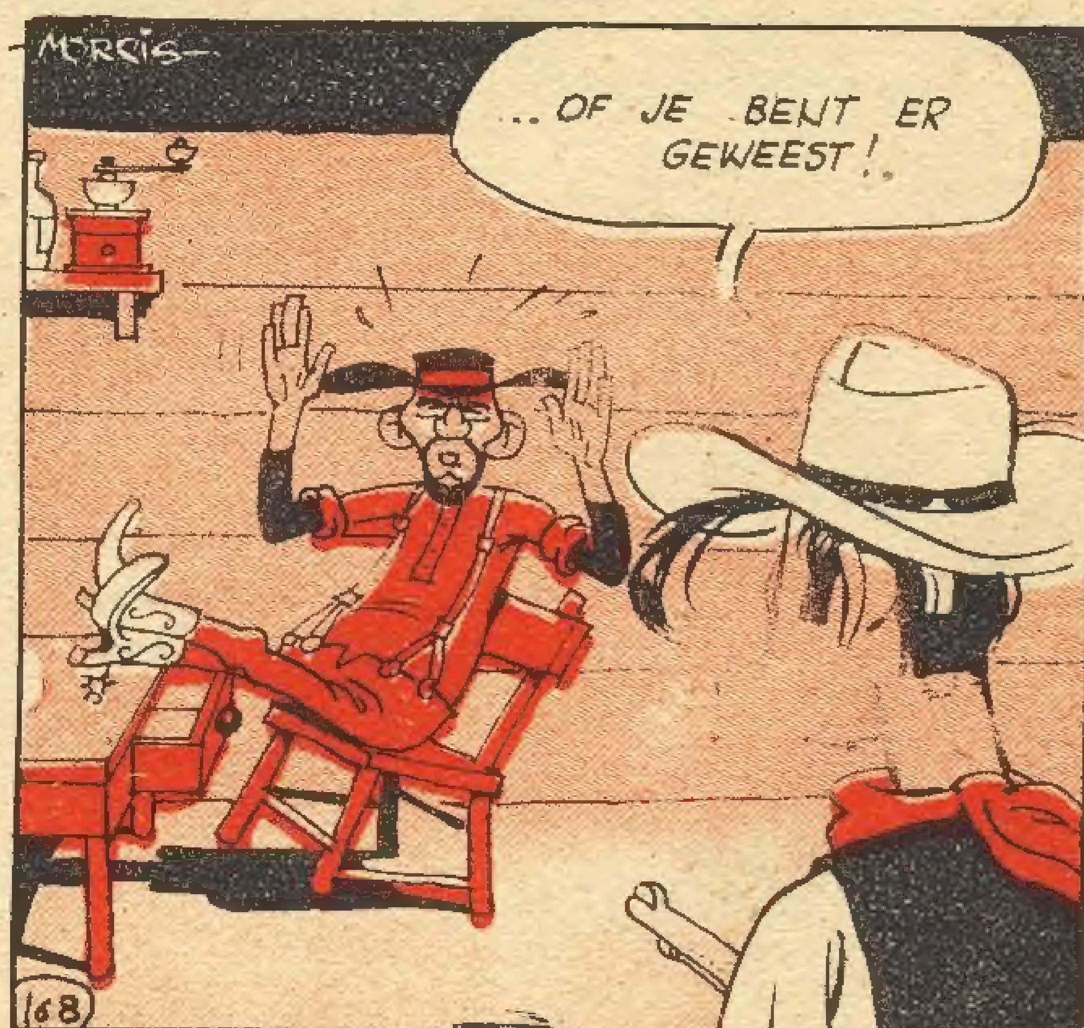

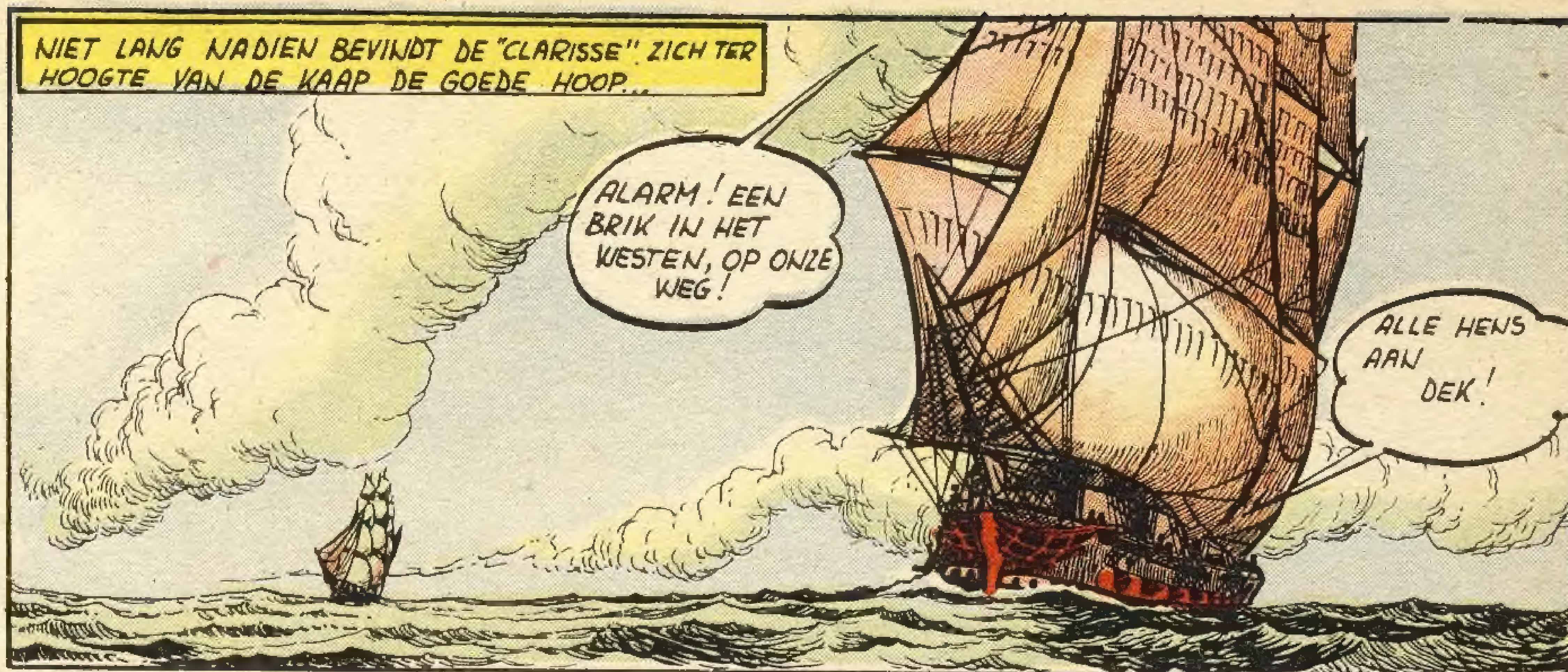

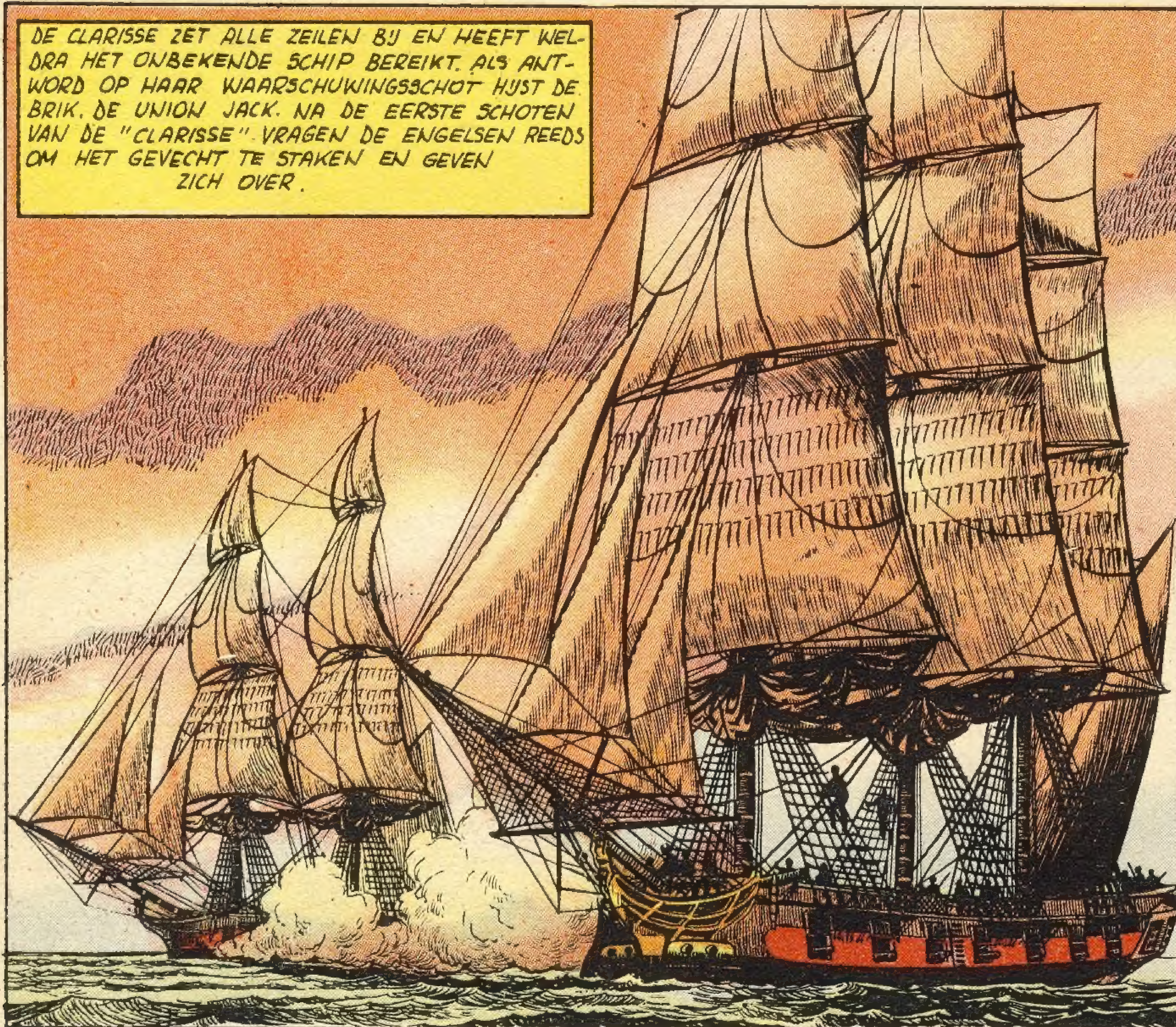

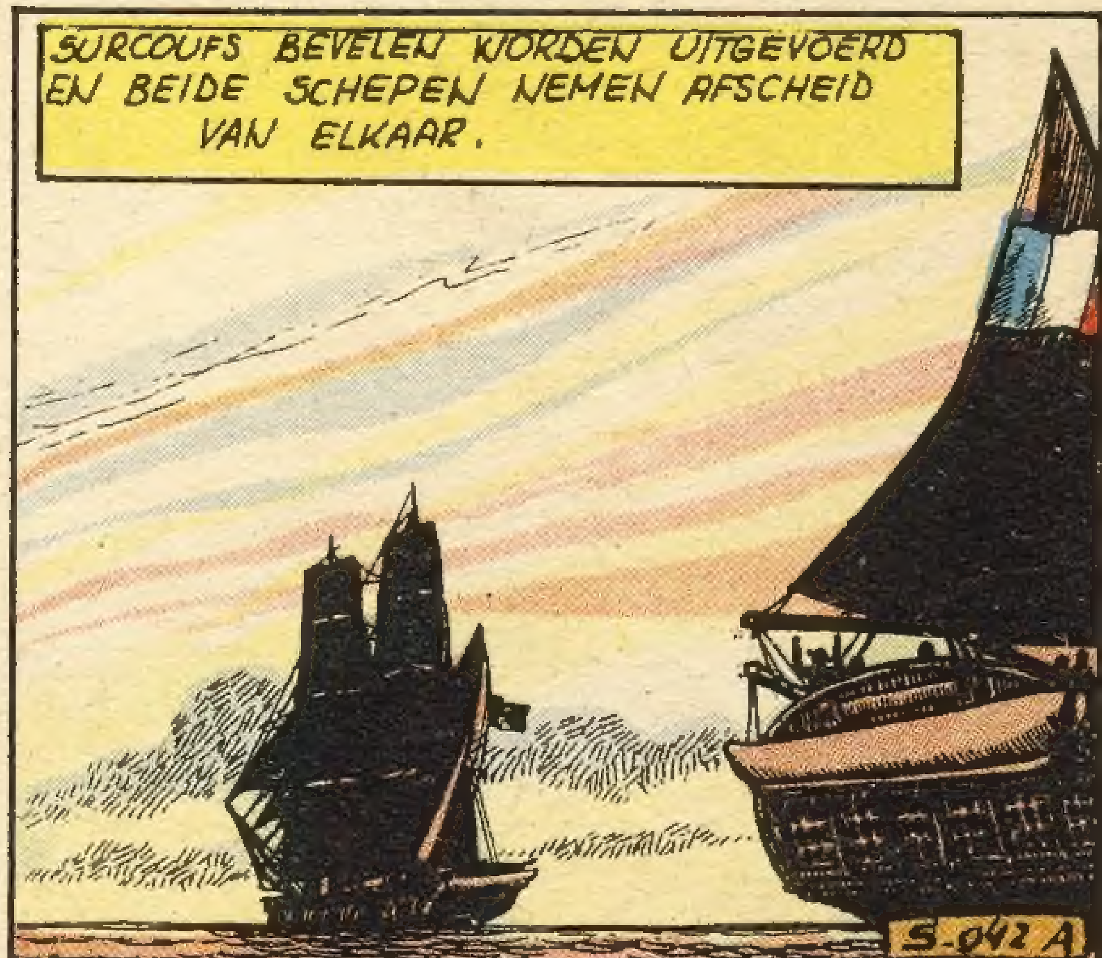
SURCOUF DE KAPERSKONING

Uitgeverij J. DUPUIS. Zonen en Co.